

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Eric de Vroedt
Titel	Go, baby go!
Jaar	2002
Uitvoering	Tg Monk / Eric de Vroedt

Copyright (C) 2002 by Eric de Vroedt

Go, baby go!

Eric de Vroedt

(Irma en Marion)

IRMA Marion, de hele dag loop ik al van hot naar her. Winkel in, winkel uit. In de Albert Heyn twintig minuten in de rij gestaan -

MARION Je weet toch waarom ik je niet kon helpen.

IRMA sta ik buiten, moest ik nog een keer terug voor een komkommer. Jazeker, terwijl jij lekker met Johan in je nest lag -

MARION Ik was vandaag vruchtbaar, Irma.

IRMA ga ik viswinkel in, viswinkel uit. Zoeken naar Zweedse hapjes, ansjovis en krabsticks. Overal uitverkocht. Dan maar pesto. Kan eigenlijk niet meer verder denken dan pesto. Pesto, pesto, pesto en nog eens pesto. Vanavond gooi ik gewoon overal pesto op.

MARION Het is echt geen pretje is om 's middags om halftwee op commando te vrijen.

IRMA Daarna met al die tassen slijterij in, slijterij uit. Kan natuurlijk weer niet kiezen. Vraag ik aan die knul van die zaak: "is dit een goede wijn?" "Weet ik veel."

MARION En vervolgens met de zoveelste predictor zónder blauwe stip in de badkamer te staan.

IRMA Anders ook geen pretje om als een pakezel bezweet en gehaast door de straten te sjokken. En het boodschappenlijstje onderweg kwijtraken, dus alles op de gok moeten kopen.

MARION Kan ik toch niks aan doen.

IRMA Teveel sperziebonen, te weinig basilicum. Tafelzout in plaats van zeezout. Zo'n beetje alles voor het hoofdgerecht vergeten. Maar ik heb kaarsjes. De hapjes zijn niet om te vreten, het eten wordt een ramp, maar we hebben godverdomme kaarsjes.

MARION Bij kaarslicht zie je toch niet wat je op je bord hebt.

IRMA Sta ik hier ineens in m'n eentje een feest voor twintig man te organiseren. Als het er niet veertig zijn. De hele week loop ik al op te ruimen.

MARION Net als mama.

IRMA Ja, net als ma.

MARION Als er bezoek kwam werd eerst het hele huis gedesinfecteerd.

IRMA En nu doe ik precies hetzelfde. Al die mensen straks in mijn huis, al die blikken door mijn woonkamer. Durf amper naar m'n eigen WC te gaan. Bang dat er een haar op de bril blijft zitten of dat ik druppel op de grond. Dat ik wéér moet schoonmaken. Ga al twee dagen naar de snackbar om de hoek als ik moet plassen. Ook de hele krantenmand uitgezocht: een stapel ongelezen kranten en tijdschriften naar het oud papier gebracht. Bij de papierbak toch weer lopen twifelen en de helft weer mee terug genomen. De lege flessen wel allemaal in de glasbak gegooid -

MARION Oh, gelukkig.

IRMA nadat ik op straat alle deksels en doppen van die flessen en potjes had gehaald zodat mijn vingers kleefden van de bosbessenjam en mangochutney. En in huis alles tot in de gaatjes afgestoft. Er is in dit huis nergens een stofpluis meer te bekennen.

MARION "Uit stof zijt gij geboren en tot stof zult gij wederkeren."

IRMA Nou hier mooi niet. Spic en span. Je gaat maar lekker buiten tot stof wederkeren.

MARION We mochten vroeger ook nooit meer de huiskamer in als er gestofzuigd was voor het bezoek, want als er gestofzuigd was stonden de haren van het tapijt altijd zo mooi overeind. Dan leek het tapijt wel nieuw.

IRMA En dat gefrut met die hapjes! Dat gepriegel met een zongedroogd tomaatje, op een prikkertje, met een olijffe, op een volkorentoastje met wat geitenkaas. Vandaag de hele dag in de keuken gestaan, de hele dag gekookt. Ik haat koken. Ik raak er alleen maar van in paniek als het ene gerecht nog drie minuten moet pruttelen terwijl het andere gerecht al in de oven moet.

MARION Mama kon zo fantastisch koken.

IRMA Ik haat het. Ik vind het zo middeleeuws. Dat gerommel met die potten, pannen en vuur. Hoezo heb ik in de 21^e eeuw nog te maken met vuur? Come on, we hebben toch magnetrons. Nee, ik moet nog net zo als 1000 jaar geleden, in mijn huis, met een stukje hout, vuur gaan maken en op dat vuur moet ik een pot zetten en in die pot moet ik dan allemaal stukken planten en stukken dieren doen.

Bebloed rauw vlees dat uit een dood dier gesneden is. En dan gooi ik poeders en blaadjes van de andere kant van de wereld bij, en als een of andere middeleeuwer moet ik met een houten stok in die

pot roeren; m'n hele huis gaat stinken en m'n ramen beslaan; en maar hopen dat die prut in die pot een magisch papje wordt.

MARION Er zit toch geen vlees in de tomatensoep?

IRMA Er zijn gewoon te weinig traiteurs. Da's pas een groot probleem. Als je in Nederland iets af wil halen ben je overgeleverd aan patat, pizza of winkelcentrumchinees. Waarom kan niemand anders mijn eten maken? Als ik een stoel nodig heb hoef ik toch ook geen hout te gaan hakken en 'm in elkaar te timmeren? Nee, maar met die artisjokken, parelhoen en knolselderij mag je het ineens zelf uit gaan zoeken.

MARION Geniet je er vanavond zelf ook een beetje van?

IRMA Nee, ik kan er niet van genieten. Ik geniet er ook niet van. Heb ik nou altijd: organiseer ik iets, nodig twintig man uit, als het er niet veertig zijn, maar als puntje bij paaltje komt heb ik er totaal geen zin meer in. Zou ik het liefst nu iedereen afbellen, gooi ik alles in de vriezer, doe ik mijn gordijnen dicht, laat ik pizza bezorgen, ga ik met die kartonnen doos lekker voor de tv zitten. Iedereen gaat komen. Mijn hele bestand. Twintig man, als het er niet veertig zijn. Marlou en Carola, Pieter en Monique, Jean-Pierre, Floortje, Hilde. De hele bups.

MARION En Lex.

IRMA En Lex, ja... (...) Vijf gestoorde brieven!

MARION Irma.

IRMA De notaris had dit nog nooit meegemaakt. "Ik voel me een beetje een postbode," zegt ie -

MARION Zo'n type was het ook.

IRMA "maar ik heb een brief van uw moeder voor u". "Sorry, postbode," zeg ik -

MARION Zei je postbode tegen hem?

IRMA "maar m'n moeder ligt al bijna een jaar onder de grond" -

MARION Je zei geen postbode tegen hem.

IRMA "en een dode kan geen brief schrijven, laat staan posten, dus hoezo een brief van m'n moeder?" "Uw moeder," vervolgt hij met z'n uitgestreken notariskop, "heeft bij haar dood vijf brieven achter gelaten en haar laatste wens was dat elke brief" "Ho, ho, ho" zeg ik "niet zo snel postbode. U beweert dat u vijf brieven van mijn moeder heeft. Dat dat mens vlak voordat ze haar hoofd op de rails zette eerst nog even rustig vijf brieven aan ons schreef?"

MARION Ze heeft haar hoofd niet op de rails gezet.

IRMA Nee, dat heeft ze eerder geprobeerd, maar toen had de trein vertraging. Moest ze twee uur wachten. Kon ze het vanwege een gebroken bovenleiding bij Leiden wel schudden. Heeft ze 't diezelfde dag nog bij een snelweg geprobeerd; helaas: stond er een file.

MARION Vijf brieven, elk jaar één.

IRMA "Ja", zegt de notaris, "haar laatste wens was dat elke brief op haar sterfdag in familiekring wordt voorgelezen. Elk jaar één".

MARION "In familiekring". En jij hebt je hele netwerk uitgenodigd.

IRMA "Postbode", zeg ik "dat kan niet, want dat is mijn verjaardag".

MARION En mama's sterfdag.

IRMA En mijn verjaardag. Ik was eerder.

MARION Irma, het is haar laatste wens en dat moet je respecteren.

IRMA Dat zei de notaris precies zo. Les 1 van 'Notaris voor Dummies': "het is haar laatste wens en dat moet je respecteren". Hij kreeg er zelf de creeps van, hij zag helemaal bleek. Ik zeg: "rustig maar postbode, ik ben 32 jaar door die vrouw lastiggevallen, deze vijf jaar kunnen er ook nog wel bij".

"Maar" zegt ie met trillende stem, "ze wilt dat het precies om tien over tien gebeurt." "Oh," dacht ik nog, "zodat we 'm precies tussen het 10-uur journaal en NOVA kunnen lezen. Leuk dat ze daaraan dacht".

MARION Het tijdstip waarop ze is gestorven.

IRMA Inderdaad: het moet precies het tijdstip zijn waarop ze haar laatste stinkende adem uitblies.

Midden op mijn verjaardag! Het feest is bruisend op gang gekomen, de eerste gasten hebben zich laveloos gezopen, de cocktailprikertjes worden gebruikt om de ballonnen te laten knallen, jij hebt net genoeg op zodat je eindelijk durft te dansen, ik zit midden in een intiem gesprek met Lex, ik heb 'm bijna zover dat ie me aanraakt, dat ie me kust. En dan komt Andre naar me toe: "zus, we moeten de brief van onze dooie moeder voorlezen."

MARION Net zoals vorig jaar dat telefoontje kwam.

IRMA Net zoals vorig jaar dat telefoontje kwam. Wat hebben we gelachen... Elk jaar zal mijn verjaardag verpest worden door die vijf brieven van ma. Is ze dood, kan ze nog haar kop niet houden.

MARION Irma!

IRMA "Irma!" Zo zie zij dat ook altijd. Altijd maar: "Irma!". "Irma, Irma, Irma!" "Let op je woorden!" Nou, ik let niet meer op mijn woorden. Het is mijn verjaardag en ik weiger die brief hier voor te lezen. Dood

is dood en dan heb je niks meer te zeggen. Ben je dood, dan mag je nog net even zeggen waar je poen naartoe gaat en dat is dat. "Hé dode had je nog iets te zeggen? Jammer dan, bek dicht, had je 't tijdens je leven maar moeten zeggen". "Nee, maar ik wil zo graag nog één ding kwijt" "Pech gehad, we luisteren lekker toch niet, je bent nu dood". "Nee, maar nog een één dingetje..." "Nee, hou je skelettenbek dicht, jij doet gewoon niet meer mee. Dood is dood."

MARION Vind ik niet.

IRMA Volgens jou is dood niet dood.

MARION Ik zou ze het liefst alle vijf tegelijk willen lezen.

IRMA Ma leeft terwijl ze dood is, jij bent dood terwijl je leeft.

MARION Ach, wat maakt het uit, volgend jaar ben je er toch niet meer bij.

IRMA Je zegt 't alsof ik ook dood ga.

MARION Je laatste verjaardag in Nederland.

IRMA Mijn laatste verjaardag in dit huis. Mijn laatste verjaardag in deze graftombe. Volgend jaar ben ik weg uit dit pokkenland en dan kunnen jullie met z'n tweetjes een afterparty voor ma houden. Gaan jullie met z'n tweetjes maar lekker zitten griezelen bij die brieven uit haar graf. Het lijkt verdomme Poltergeist wel. Ik voel ineens haar geest hier rondzweven. Bad vibes, you know, bad vibes. Dat soort gedoe wil ik niet op de dag dat ik 33 word, dat is namelijk al erg genoeg.

MARION 33, drie-drie, 2 sierlijke, vrolijke krullen naast elkaar.

IRMA Drie-drie als de vetkwabben en afhangende borsten op mijn lijf. Ik zei laatst tegen iemand in de kroeg: "ik word binnenkort 33." Zegt die gozer: "dat zie ik." Ik word oud, Marion.

MARION Jaja.

IRMA Ik heb zo'n ouwe kop. Laatst had ik geen make up op. Gewoon geen tijd. Kom ik op straat een collegaatje tegen. Herkent ze me niet. Omdat ik geen make-up op had. Ik keek vanmorgen in de spiegel en, moet je kijken, als ik mijn gezicht neutraal hou dan is er niks aan de hand. Dan is ie glad. Maar zo gauw ik lach of praat dan lijkt het wel alsof er een aardbeving op mijn gezicht plaatsvindt. Mijn huid scheurt open: rimpels, rimpels! Kloven, putjes en kraaienpoten! Hier, zie je dat? Als ik lach, hier in het hoekje bij mijn oog.

MARION Ik zie niks.

IRMA Kijk nou goed, hier in het hoekje.

MARION Er is niks te zien.

IRMA Maar je kijkt ook niet goed. Als ik lach.

MARION Lach dan 's.

IRMA Ik lach!

MARION Ik zie bijna niks.

IRMA Maar hier en hier.

MARION Je lacht ook niet normaal.

IRMA Ik lach normaal. Zo lach ik. Dit is mijn lach.

MARION Nietwaar.

IRMA Jawel.

MARION Je moet echt lachen.

IRMA Ik lach echt. Zo lach ik nu eenmaal.

MARION Ik heb jou nog nooit zo zien lachen.

IRMA Omdat jij nooit iets leuks zegt. Zeg iets leuks, dan zal ik lachen.

MARION Ik hou van je. (*Irma lacht*) Nu lach je weer zo raar.

IRMA Ik lachte hartstikke echt. Ik moest lachen. Ik moest heel erg lachen. Hoe zag het er dan uit?

MARION Niet om aan te zien.

IRMA Oh God, nu heb ik ook al een rare lach. Niet alleen rimpels, maar ook een verwrongen, geforceerde, nare lach. Zo'n lach als tante Teun. De heks-zonder-sexlach.

MARION Je bent mooi.

IRMA Nee, jij was altijd de mooie hier.

MARION Je weet dondersgoed dat je er ook mag zijn.

IRMA Marion: altijd mama's mooiste. Mama's mooiste en mama's meest getalenteerde.

MARION En zie waar ik nu geëindigd ben.

IRMA Elke ochtend bij de Cornflakes moesten we 't horen: "wat zie je er toch weer prachtig uit, Marion, je bent mama's poppetje".

MARION We aten vroeger nooit Cornflakes.

IRMA Jij was mama's poppetje en ik was mama's jongetje. "Irma is net een jongetje"

MARION We aten Brinta, geen Cornflakes.

IRMA Mama's poppetje, mama's jongetje en Andre was al op zijn tiende mama's Grote Kunstenaar.

Op een dag plakte ze die etiketjes netjes op ons voorhoofd en sindsdien zijn ze er niet meer afgegaan. Haar brief zal er vol mee staan: op een dag, Andre, op een dag zullen jouw boeken zij aan zij naast die van je vader in de boekrekken staan. Mama's Grote Kunstenaar. Onze Grote Schrijver. Maar er is tot op de dag van vandaag nog geen letter van hem uitgegeven. Zelfs zijn ingezonden brieven werden teruggestuurd. Dat opstel op de middelbare school is zijn meesterwerk gebleven.

MARION Hij kon zulke mooie zinnen bedenken.

IRMA Helaas werden al die zinnen samen nooit een boek. De openingszin, ja die kon ie vaak bedenken.

MARION Briljante zinnen.

IRMA Maar daarna hè. Dagen moest je wachten tot ie eindelijk weer één zin had geschreven. Moest je weer juichen als ie eindelijk die ene zin aan je liet lezen. "Irma, hij is af!" "Wat, schat? Je roman, je essay, je gedicht?" "Nee, deze zin!". Of: "Irma, ik heb er een punt achter gezet!" Waarachter, schat? Je schrijfcarrière?" "Nee, achter deze zin." En toch bleef ie mama's favoriete schrijver. Brinta? Weet je zeker dat we geen Cornflakes aten?

MARION Het zal mij benieuwen wie hij dit jaar meebrengt.

IRMA Zo mager als hij scoort op de literaire markt, zo populair is ie op de relatiemarkt.

MARION Weer een nieuwe vlam.

IRMA Zijn zoveelste vriendin. Hoe krijgt ie het voor elkaar?

MARION Wat zouden die meiden in hem zien? Elk jaar komt ie met een nieuwe aan. We zien hem twee keer per jaar, op mijn verjaardag, op jouw verjaardag. Twee keer zien we zo'n meid en het jaar daarop is ze weer vervangen door -

IRMA Een nog jongere.

MARION een nog mooiere.

IRMA Ja, een nog mooiere, maar ook veel jonger vaak. Elk jaar ben ik bang om weer jarig te zijn, doodsbang dat ie op een gegeven moment met een minderjarig meisje binnenkomt. "Hallo, zus, dit is Kimmetje, ze is 12."

MARION "Dit keer is het menens," zei ie aan de telefoon, "afgelopen met het lanterfanten, afgelopen met het gerommel voor één nacht. Dit keer is het echte liefde"

IRMA Ach gut.

MARION Schattig, hè?

IRMA Enorm.

MARION Oh, ons broertje toch.

IRMA Echte liefde!

MARION Maar om dat meisje nou ook meteen die brief te laten horen... De notaris zei: -

IRMA Marion, er komt vanavond 20 man op mijn verjaardag, als het er niet 40 zijn. Ik heb mijn hele bestand uitgenodigd. Niemand gaat die brief vanavond horen. Je gaat mijn vrienden niet de stuipen op het lijf jagen met die rouwkitsch. Het is mijn laatste verjaardag in Nederland en we maken er een spetterend feest van.

MARION Het lijkt wel of je stiekem viert dat ze dood is.

IRMA Yes, me sick mind, you know.

MARION Je laatste verjaardag in Nederland.

IRMA Mijn laatste verjaardag in deze graftombe.

MARION Dat roep je al jaren.

IRMA Daar is ie. Ik zat erop te wachten. "Dat roep je al jaren"

MARION Dat is toch zo.

IRMA Ik weet dat het ongeloofwaardig in jouw verstofte oren klinkt, ik weet het dat het ongeloofwaardig klinkt voor iemand wiens leven inmiddels tot aan d'r crematie vastligt, voor iemand die alleen nog maar hand in hand met d'r gezapige echtgenoot het onspectaculaire parcours van d'r middelmatige leven hoeft af te sjokken, voor iemand wiens hoogtepunt in de week een bezoek aan de pinautomaat is, ik weet dat het raar voor jou klinkt: maar binnenkort ben ik hier weg. Zet ik een punt achter de Nederlandse vestiging van Irma Blijleven. En zul je mij elders op deze aardbol moeten zoeken.

MARION Elke jaar vraag je geld voor je verjaardag. Nooit wil jij cadeautjes want 'je gaat weg'. Ieder jaar dezelfde 20 envelopjes om jou de wereld rond te sturen. Ieder jaar nemen we uitgebreid afscheid en beloven we te schrijven. Het ene jaar hebben we geld ingezameld om jou in een Kibboets in Israël te proppen -

IRMA Het bleek bezet gebied te zijn!

MARION het andere jaar om je op de trein door Siberië te zetten.

IRMA Onder Jeltsin was ik gegaan, maar die Poetin vertrouw ik gewoon niet.

MARION We hebben betaald voor een cruiseschip naar de Caraïben.

IRMA Dat was één grote dekmantel voor bolletjeslikkers.

MARION Maar later wou je liever een jaar met je rugzak door Azië trekken, je 'lievelingscontinent'.

IRMA Maar ik vond het ineens zo... 'Lonely Planet'.

MARION Je ging Spaans leren, in Brazilië.

IRMA Daar bleken ze Portugees te spreken.

MARION Je ging weer studeren, aan de Sorbonne.

IRMA Als een ouwe taart zat ik daar tussen bepukkeld 18-jarigen jongens en hitsige hippe girrrrrls.

MARION En daarna was 'religie' het weer helemaal.

IRMA Ik kon gewoon niet kiezen welke.

MARION En vorig jaar hebben we een vermogen bij elkaar gelegd om jou in New York te krijgen. Je zei: "nu weet ik het zeker, het is New York! Ik wil wandelen door Central Parc, een bagel eten op Fifth Avenue, als Kate Winslet het vrijheidsbeeld zien opdoemen, als Frank Sinatra fluitend door de straten dralen, bij Robert de Niro in de taxi zitten, als John Lennon en Yoko Ono de hele dag in bed blijven liggen -

IRMA Dat deden ze in Amsterdam.

MARION Vast ook wel eens in New York. Als Dustin Hoffman voor m'n zoon een roerei bakken, langs de Hudson slenteren als Woody Allen, als Meg Ryan boven op The Empire State Building een blind date hebben met Tom Hanks".

IRMA Je weet wat er in die stad is gebeurd.

MARION Ik weet het.

IRMA Je hebt op televisie gezien wat er is gebeurd.

MARION We weten allemaal wat er gebeurde.

IRMA Nou dan.

MARION Anders was je gegaan.

IRMA Ik was zo boos.

MARION We waren allemaal boos, Irma.

IRMA Maar ik was nog veel bozer. Het was zo onrechtvaardig. Eindelijk wist ik wat ik wilde en dan dit. Het was ook een aanslag op mijn dromen.

MARION Ik weet het. Niet alleen de TwinTowers stortte in.

IRMA Ook ik. (...) Maar nu ben ik 33. Ik ben ouder een wijzer geworden.

MARION Je bent ouder en wijzer geworden net als ik.

IRMA Nee hoor, heel anders dan jij. Nu weet ik zeker wat het gaat worden. Dit plan is haalbaar. Dit kan niet mislukken. Niet naar Israël, niet naar Siberië -

MARION Brussel, je gaat dit jaar 'gewoon' naar Brussel. In plaats van het Vrijheidsbeeld neem jij genoeg met Manneke Pis. Met een tv-personality in Brussel.

IRMA Mijn chatvriend Lex.

MARION Haar chatvriend Lex. Bekend van radio en tv.

IRMA Met een eigen programma. Prime time!

MARION Is er iets afstotender dan een tv-personality in België.

IRMA Hij is zo'n beetje de Ivo Niehe van België

MARION Wereldberoemd in Vlaanderen. In het bekrompen Vlaanderen.

IRMA We hebben heerlijk gechat. Hele dagen en nachten zwierf ik op het internet op zoek naar een naam die ik kon vertrouwen, op een zoek naar zinnetje die mij iets deden en toen was daar Lex. Lex32. Op de chatsite van VTM. Nachtenlang hebben wij zinnen naar elkaar gestuurd.

MARION Ranzige zinnen.

IRMA Intieme zinnen. Lex32 aan Fluffie18.

MARION Pardon? Fluffie18?

IRMA Da's m'n chatnaam.

MARION Begrijp ik dit goed? Jij chat onder de naam Fluffie18.

IRMA Ja, er waren al dertig Irma's op de site.

MARION Maar ook 17 Fluffies.

IRMA Nee, die 18 heb ik er expres achter gezet.

MARION Terwijl jij de enige Fluffie bent.

IRMA Ik vond het wel iets toevoegen.

MARION Wat in hemelsnaam?

IRMA Een zeker cachet. Hoe dan ook, als het tussen mij en Lex net zo klikt als tijdens onze chatsessies zit ik volgende week nog in Brussel. En dan ben ik hier weg weg van dit huis, weg van die brieven.

MARION Weg van ons.
IRMA Het is 3 uur met de trein, praktisch om de hoek.
MARION Ik denk dat ik nog liever naar New York was gekomen dan naar Brussel. Wat moet jij in Brussel? De schizofrene hoofdstad van Europa. De Grote Markt heb je na 3 keer ook wel gezien, de Rue de Bouchers is niks meer dan een culinaire Efteling, en het Atomium staat weg te roesten.
IRMA En voor Manneke Pies hoef ik 't ook niet te doen: zo klein. Ik ga naar Brussel en dan komt de rest van de wereld vanzelf wel.
MARION Huhhuh.
IRMA Ik ben zo blij, je weet niet hoe blij ik ben.
MARION Jawel hoor, dat weet ik wel.
IRMA Ik denk van niet.
MARION Ik zie het toch aan je.
IRMA Maar hoe het voelt. Ik denk niet dat je dat weet.
MARION Ik heb dat gevoel wel soms.
IRMA Jij weet niet hoe het hier bij mij van binnen voelt. Gelukkig maar.
MARION Wat zeg je?
IRMA Het zou een behoorlijke kleffe boel worden als je dat kon voelen.
MARION Ik denk wel dat ik dat kan voelen, bij jou van binnen.
IRMA Een behoorlijke kleffe boel.
MARION Dat voel je bij mij toch ook.
IRMA Ik moet er niet aan denken.
MARION Ach, wat valt er bij mij ook te voelen: ik zal hier alleen achter blijven.
IRMA Met Johan.
MARION Met Johan, ja.
IRMA Je zegt het alsof het een straf is.
MARION Zo voelt het soms ook.
IRMA Kom op, zeg. Je hebt tenminste iemand. Soms, weet je, soms... nee toch niet.
MARION Zeg 't maar.
IRMA Ik wou zeggen: "soms ben ik jaloers op je."
MARION Echt waar?
IRMA Maar dat is niet zo. Maar je hebt een leuke vent en je krijgt vast hele leuke kinderen.
MARION Als ik ze ooit krijg.
IRMA Tuurlijk krijg jij kinderen. Jullie neuken je te pletter!
MARION Wil je geen "neuken" zeggen?
IRMA Volgens mij neuken jullie 's ochtends, 's middags en 's avonds.
MARION Vind ik zo Hollands.
IRMA Familie konijn.
MARION Ik zit op het randje.
IRMA Had je maar niet met zo'n ouwe vent moeten trouwen.
MARION Ik heb zelfs mijn therapeut weer opgebeld.
IRMA Oja? Wat goed!
MARION Maar hij was er niet.
IRMA Heb je iets ingesproken?
MARION Nee, ik kom altijd zo geforceerd over op antwoordapparaten. Ben altijd zo bang dat ie daar ook weer iets uit af zou kunnen leiden. Als ik voor de zomer niet zwanger ben ontvoer ik er gewoon één.
IRMA Dat durf je niet.
MARION Ik zou een veel betere moeder zijn dan de meeste moeders. Die baby's zouden blij zijn als ik ze van die vrouwen afnam. Soms zie ik dat ook in hun oogjes. Sta ik in de supermarkt in de rij, zit er zo'n mooi kindje parmantig in de boodschappenkar voor mij. Met een mutsje op haar kleine hoofd en met dikke lachende wangetjes. Ik kijk naar dat kindje en het kijkt onbekommerd terug. Ik lach ernaar en het lacht gretig terug. En dan zie ik het. In een flits. "Neem me mee," smeken die blauwe oogjes "neem me mee met jou." Als bij een visioen -
IRMA O, als bij een visioen.
MARION hoor ik een stemmetje mij smeken. "Neem me mee. Neem me mee met jou." Schichtig kijk ik om me heen: heeft iemand anders het gehoord? En als bij het afrekenen die vrouw haar kindje onverschillig in een buggy kwakt, denk ik één seconde: "Nu! Nu moet ik het doen" Terwijl mama haar pincode intoetst glip ik -sorry, sorry - even langs en rij gewoon - zoef - met de buggy weg. Of later, terwijl mama de boodschappen in haar Peugeotje laadt - zoef - het kindje is van mij.

IRMA Waarom neem je niet zo'n adoptiekindje. Zo'n Webster.

MARION Wat is een Webster?

IRMA Daar keken we vroeger altijd naar. Weet je nog, Webster!

MARION Ik heb nooit naar een Webster gekeken.

IRMA Jij hebt ook naar Webster gekeken. Dat grappige negertje.

MARION Oh, Webster! Oh....

IRMA Als het woord adoptiekindje valt denk ik altijd meteen aan Webster. Zo schattig lijkt me dat.

MARION Helaas komt Webster tegenwoordig uit Soedan of Afghanistan, krijg je helemaal niet zo'n grappig Amerikaans negertje, maar een uitgehongerd Afrikaantje. En helaas groeit Webster uit tot een problematische puber die op z'n achttiende zijn echte ouders zonodig op moet zoeken. Ik wil geen vreemde Afghaan in mijn wieg, ik wil mijn eigen kind.

IRMA Maar nu geen gejammer meer. We gaan nu feesten. We gaan er een groot feest maken. Gooi de worstjes in de oven, doe de prikkertjes in de blokjes kaas, hang de ballonnen op, rol de slingers uit, zet wat muziek op. Want we gaan dansen, hè? Onbedaarlijk dansen; mijn laatste dans in Nederland. Want je gaat het toch niet de hele avond over baby's hebben, hè?

MARION Waar moet ik het anders over hebben?

IRMA Alsjeblieft, Marion.

MARION Dit is mijn leven.

IRMA. Dit is mijn feest. Er is toch wel iets meer dan dat?

MARION Nee.

IRMA Tuurlijk wel!

MARION Zoals wat?

IRMA Natuurlijk heb jij meer dan dat! Je bent een heel... rijk mens. Met een heel... rijk leven.

MARION Vind je dat echt?

IRMA Ja, natuurlijk.

MARION "Een rijk mens..."

IRMA Ik zou dat toch niet zomaar zeggen.

MARION "Een rijk leven..."

IRMA Waar jij niet allemaal mee bezig bent!

MARION Ja, dat is misschien wel waar.

IRMA En of dat waar is. Natuurlijk is dat waar!

MARION Soms denk ik ook zo negatief.

IRMA Net ma. Ik bedoel: je hebt Johan -

MARION Ja...

IRMA Iedere relatie heeft z'n ups and downs, maar jij hebt tenminste iemand, Marion.

MARION En verder?

IRMA Ach, ik zou zoveel dingen kunnen opnoemen.

MARION Noem ze. Ik wil ze zo graag horen.

IRMA En uh... nou je wilt graag kinderen; jij wordt een hele goeie moeder.

MARION Ga door, dit voelt heel goed.

IRMA Wat kan ik nog meer opnoemen? Er is ook zoveel.

MARION Noem alsjeblieft nog iets.

IRMA Uh... Ach, wat ken ik jou nou.

MARION Als iemand mij kent ben jij het wel. Zeg wat er nog meer is.

IRMA Je hebt mooi haar.

MARION Ja...

IRMA Er is vast nog meer. Dat moet wel. Hoe weet ik dat nou?

MARION Wat dan?

IRMA Je hebt misschien ook nog hobby's -

MARION Zie je dat ik niks heb.

IRMA Marion, daar ga je weer.

MARION Ik ben geen "rijk mens" met een "rijk leven".

IRMA Je kijkt weer zwart, net als ma.

MARION Het enige wat ik mijn leven doe is proberen een kind te krijgen.

IRMA Zolang je er maar niet de hele avond over praat. Altijd zo negatief. Net ma.

MARION Vandaag niks negatiefs over mama.

IRMA Zelfs over mijn aanmerking dat jij negatief bent, ben je negatief.

MARION Ik wil dat je vandaag niks negatiefs over mama zegt.

IRMA Ik had het over jou. Niet over ma.

MARION Je zei dat mama negatief was.
IRMA Nee, ik zei dat jij negatief was.
MARION "Net als mama".
IRMA Net als ma.
MARION Zei jij toen.
IRMA Maar ik had het over jou. Mag ik toch wel zeggen.
MARION Tuurlijk mag jij dat wel zeggen. Heb je 't gevoel van niet dan?
IRMA Nogal.
MARION Dat voel je dan verkeerd.
IRMA Ik mag dat toch ook niet zeggen. Dat zeg je toch net.
MARION Omdat het zo negatief is.
IRMA Nu ben ik negatief. Ik ben niet negatief; jullie zijn negatief.
MARION Als iemand precies een jaar geleden dood is, praat je niet negatief over hem of haar.
IRMA Het is een algemene regel? Zie je wel dat ik het van jou niet mag zeggen.
MARION Ik verbied jou toch niks. Ik kan jou niet eens iets verbieden.
IRMA Maar die toon.
MARION Welke toon?
IRMA Nou gewoon die toon.
MARION Wat voor toon, waar heb je 't over?
IRMA Gewoon hoe je 't zegt.
MARION En hoe jij erbij kijkt. Ik praat misschien een beetje vreemd maar -
IRMA Hoe kijk ik dan? Wat is er mis met hoe ik kijk?
MARION Laat maar.
IRMA Zeg hoe ik kijk.
MARION Nee.
IRMA Nu moet je 't zeggen ook.
MARION Je keek eigenlijk heel gewoon.
IRMA Niet waar. Ik keek niet gewoon.
MARION Jawel.
IRMA Zeg hoe ik keek. Alsjeblieft.
MARION Wil je 't echt weten?
IRMA Mijn God. Zeg dat het niet waar is.
MARION Sorry.
IRMA Ik keek toch niet als ma. Zeg dat het niet zo is.
MARION Jij wilde perse weten hoe je keek.
IRMA Zeg alsjeblieft dat het niet waar is.
MARION Goed. Het is jouw huis. Ik ben te gast. Het is niet zo.
IRMA Ik geloof er geen bal van. En het is geen huis, het is een graftombe. Gat, zo snel mogelijk hier weg. Deze hele zoi in een keer verkopen. Het is het juiste moment. We kunnen hier miljoenen voor krijgen, en dan ben ik weg.
MARION Dan ben jij weg.
IRMA Heel ver weg.
MARION Je gaat naar Brussel, dat is niet ver weg.
IRMA Ver weg. Ver weg voor mij.
MARION Nou wat zal ik je missen.
IRMA Niet dan?
MARION Dat zeg ik toch: ik zal je missen.
IRMA Je zegt 't alsof het niet zo is.
MARION Dan was m'n toon waarschijnlijk weer niet goed. Niet goed genoeg voor jou.
IRMA Alsof jij mij zou missen.
MARION Heel erg missen. Wat moet jij daar nou, aan de andere kant van de wereld?
IRMA Het is niet de andere kant van de wereld.
MARION Het is niet dichtbij. Je woont niet om de hoek, zoals nu.
IRMA Nee niet om de hoek. Ik weet ook wel waar Brussel ligt.
MARION Maar wat is er hier nou zo mis?
IRMA Hier is zo hier.
MARION Daar kan hier toch niks aan doen. Hier is nou eenmaal hier.
IRMA Dan wil ik liever daar zijn. Hier is te... dichtbij.
MARION Je kan toch niet altijd daar zijn. Voor je het weet ben je weer hier.

IRMA Echt niet. Als ik eenmaal daar ben, kom ik hier nooit meer terug.
MARION Hoeft ook niet. Hier komt vanzelf wel naar daar.
IRMA Daar zal nooit hetzelfde als hier zijn.
MARION Je blijft gewoon hier. Als jij weggaat -
IRMA Wat? Ontferf je me? Gooi je me uit de familie? Mag ik je zus niet meer zijn?
MARION Nee, veel erger.
IRMA Wat is er veel erger dan dat?
MARION Ik ga met je mee.
IRMA Oh nee.
(*Irma af*)
MARION En ik herinner jou aan wie jij bent. Ik zal je dagdagelijksheid zijn. Je familie! Ik zal rond jou zeuren als een vlieg die je uit je slaap houdt en telkens je droom verstoort. Als jij aan de andere kant van de wereld eindelijk een lekkere vent hebt ontmoet, duik ik ineens op: "sorry hoor, mag ik me effe voorstellen? Ik ben Marion, ik ben haar zus. Trek je niks van mij aan, ik kom er gewoon effe gezellig bij staan. Doe maar een Martinietje."
(*Lex op*)
LEX (*geeft haar een glas Martini*) At your service. (*verbetert:*) A votre service.
MARION Oh, dank u.
LEX (*met super-Vlaams accent*) Kweet nie of dadiket u mag zeggen, maar ge maakt nogal indruk op mij.
MARION Sorry, wat zei je?
LEX Tis precies alsof dak u altijd al een beetje heb verwacht in mijn leven.
MARION Sorry, hoor maar ik versta je echt niet. Do you speak English?
LEX Gij zijt de reden waarom ons lievheer de vrouw uitgevonden heeft.
MARION Ga jij maar eerst Nederlands leren, vriend.
LEX Amaai, madam, in uwen dreef zou ik mij wel eens willen parkeren zie.
MARION En doe er ook maar een inburgeringcursus bij, smeerlap.
LEX Goedendag, Irma, ik ben 't, Lex.
MARION Lex?!
LEX Lex32. En ik vind rijk niet zo belangrijk.
MARION Het spijt me, Lex, maar ik ben Marion, het verkeerde station.
LEX Oh, excuus! Ik dacht -
MARION Ik snap dat je dat dacht. (*roept*) Irma!
LEX Jij bent -
MARION D'r zus.
LEX Oudere zus.
MARION De jongere is nooit geboren. (*roept*) Irma!
LEX Alles wat ik zei was 100% gemeend!
MARION Jaja. Doe je nummer zo nog maar 's een keer.
IRMA Wat loop je nou te blèren?
MARION Irma -
IRMA Jaha!
MARION IRMA!
(*Irma op, ziet Lex*)
IRMA LEX!
LEX FLUFFIE!

einde deel 1

(Andre, Natasja, Irma en Marion)

ANDRE Dat het heerlijk voelt om weer thuis te zijn.
IRMA Oh.
ANDRE Ja ja, het voelt goed. Het voelt fijn. Het voelt prettig om weer bij jullie te zijn.
IRMA Lang niet gezien.
MARION Nee, te lang elkaar niet gezien.
MARION Veel te lang.
IRMA Begint ze weer.
MARION Het is toch zo.
IRMA Waarom daar nu al over beginnen?
MARION Ik weet nog, vroeger -
ANDRE Ja, vroeger!
MARION Vroeger -
IRMA Niet over vroeger.
ANDRE Geniet ervan dat we er nu zijn.
MARION Kan ik niet.
ANDRE Fijn om weer thuis te zijn. Hebben jullie de brieven al?
IRMA Hij is net binnen, heeft twee zinnen met ons gewisseld en vraagt nu al naar de brieven.
MARION Zij heeft ze.
IRMA Wat is onze broer blij om ons te zien.
ANDRE Zeker ja. Blij, zo blij. Hoe gaat het met jullie?
IRMA Niet vragen.
ANDRE Nee, laat maar. Laat me naar jullie kijken.
MARION Ouder geworden, hè?
ANDRE Nee helemaal niet!
IRMA Toch wel: ze ziet er echt een stuk ouder uit.
ANDRE Maar oud worden is mooi.
IRMA Bij haar niet zo, vind ik.
ANDRE Het staat jullie allebei mooi, het oud worden. Hallo Marion, hallo Irma.
MARION Hallo Andre.
ANDRE Gefeliciteerd.
IRMA Dank je.
ANDRE Ik heb iets mee.
IRMA Dat had je niet -
MARION Tuurlijk wel.
IRMA Ja, eigenlijk ook wel.
MARION Waarom zou het ook niet.
ANDRE Waar zijn die brieven dan?
IRMA Waarom heeft ie het steeds over die brieven?
MARION Dat mag later pas.
IRMA Het mag helemaal niet.
MARION We zien wel.
IRMA Ja, we zien wel.
MARION Nou -
ANDRE Oh, dat was ik haast nog vergeten: dit is Natasja.
NATASJA Hallo.
IRMA Dat was ie zeker.
NATASJA Wat?
IRMA Jou vergeten.
NATASJA Oh ja.
IRMA Hallo.
MARION Sorry hoor, maar de brief is alleen voor ons drieën.

IRMA D'r komen er echt nog meer.

ANDRE Ze is mijn vrouw.

IRMA Twintig, als het er niet veertig zijn.

MARION Nee, dat is ze niet, het is niet waar.

IRMA Wat zei ie?

MARION Dat dat zijn vrouw is.

NATASJA We zijn van de zomer getrouwd.

IRMA Ja ja, in Las Vegas.

NATASJA Nee, gewoon in Valkenburg.

ANDRE Daar komt ze vandaan.

NATASJA Op het gemeentehuis van Valkenburg.

ANDRE Hartstikke leuk stadje, eigenlijk, Valkenburg.

IRMA Klinkt romantisch.

ANDRE Daar sta je niet bij stil, dat we in Nederland eigenlijk ook best leuke plekjes hebben.

NATASJA Dat was het ook. We zijn met de auto -

IRMA Laat me raden: 'lekker met z'n tweetjes Frankrijk in gereden'.

NATASJA Klopt.

IRMA In onze familie rijdt iedereen altijd met de auto meteen Frankrijk in. Een huwelijk: Frankrijk. Een geboorte: Frankrijk. Een diploma: hup naar Frankrijk. Als kind was ik op een gegeven moment doodsbang weer iets goed te doen. Je won iets en voor je 't weet zat je alweer achterin de auto richting... Frankrijk.

NATASJA wat gezellig.

IRMA Telkens als ik er later heen wilde gaan, gewoon voor een vakantie, voelde ik zodra ik de grens overstak een hevig schuldgevoel: ik ben in Frankrijk, maar waar verdien ik dit aan? Geef mij maar Duitsland. Duitsland was altijd een straf. Dat kwam door een oorlog die pa en ma ook alleen maar van horen zeggen kenden maar toch kwamen we er nooit. En daarom ga ik er nu graag naartoe. Als ik in Duitsland zit heb ik het gevoel dat ik straf zou moeten krijgen maar het stiekem toch naar mijn zin heb.

ANDRE Ik zei toch dat ze ingewikkeld in elkaar zitten

IRMA Ingewikkeld? Wij?

NATASJA Ja, dat zei ie. Maar dat zal wel meevallen.

IRMA Nee hoor, dat valt helemaal niet mee. Wij zijn heel ingewikkeld schat. Je kan je nu nog bedenken: laat je je infecteren door ons? Want het zit vast in de gééééenen', boewah boewah!

NATASJA Ik denk eerder dat het door jullie opvoeding komt. Andre vertelde -

IRMA Pardon, je bent vijf minuten binnen en je gaat me nu al analyseren? Ik denk niet dat ik dit trek. Ik trek dit helemaal niet. Ik geloof dat ik een hekel aan haar heb.

ANDRE Irma!

IRMA Sorry, maar ik ben alleen maar eerlijk. Wil je een analyse? Hier heb je een analyse: we moesten van onze moeder altijd eerlijk zijn. Zette ik me daar dus tegen af? Nee, ik ben het geworden. Goudeerlijk. Ik zeg altijd wat ik denk: poep, pies, kak. Het komt er allemaal zo uit. En dus zeg ik ook: ik mag jou niet. Maar wees gerust: je krijgt nog een herkansing. Vooruit: twee. Ik denk dat je ze nodig hebt.

MARION In Engeland kwamen we ook nooit, daar ga ik dus graag naar toe.

IRMA Het was Frankrijk voor de korte tripjes en Spanje voor de lange. Altijd maar naar Spanje. De ene Costa na de andere.

MARION Toen ze nog niet zo ordinair waren.

IRMA Toen het nog een dictatuur was. Costa del Sol, Costa Brava, Costa Blanca, Costa del Mallorca. Ik geloof dat ik in mijn jeugd die hele costa heb gezien. Maar van het binnenland van Spanje: helemaal niks. Kort naar Frankrijk, lang naar Spanje. Tot wij niet meer meegingen, toen gingen ze ineens met z'n tweetjes de hele wereld afreizen.

NATASJA En zullen we 't maar gelijk vertellen? We hebben heel iets leuks te vertellen

ANDRE Nou leuks... Is dat niet iets te snel?

IRMA Luisteren Mar, je schoonzusje Natasja heeft iets leuks te vertellen.

NATASJA Vind ik juist origineel om dat nu al te vertellen.

MARION Vroeger zei tante Teun dat ook altijd: "vertel eens iets leuks" - dan wist ik meteen niks meer te vertellen. Soms wilde ik wel niets vertellen, maar dan zei ze dat en dan sloeg ik totaal dicht.

NATASJA Zal ik het vertellen?

IRMA Jij zei sowieso niet veel vroeger.

MARION Omdat jij altijd aan 't woord was. Altijd werd er uitgebreid naar jou geluisterd, daarna waren Andre en ik pas aan de beurt, maar dan was mama al zo moe van het luisteren naar jou.

IRMA Dat is niet toch waar. Andre, zeg dat het niet waar is.

ANDRE "Mama heeft nu geen ruimte meer in haar hoofd".

MARION De meest onbenullige verhalen vertelde jij. Jij praatte aan één stuk door. En alleen maar komma's tussen je zinnen. Geen speld tussen te krijgen.

ANDRE Gelukkig is ze nu heel anders.

NATASJA Zal ik het nou vertellen?

IRMA Ja, jongens, Natas had iets te vertellen. Je moet wel een beetje voor jezelf opkomen, hoor.

MARION Vertel meid, vertel eens iets leuks.

NATASJA Nou -

IRMA Nee hè! Nee hè! Zeg dat het niet waar is.

ANDRE Ja, het is waar. Ze is zwanger.

NATASJA Waarom zeg je dat nou?

ANDRE Het is toch zo! Je bent toch zwanger.

NATASJA Ja, maar ik wou 't vertellen.

IRMA Je bent zwanger!

MARION Is zij zwanger?

NATASJA Ja, sinds een paar weken.

ANDRE Meteen de eerste keer raak geschoten!

IRMA Dat is fijn om te weten.

ANDRE Dat kan Johan niet zeggen, hè Marion?

MARION Ben jij zwanger? Mag ik even voelen?

ANDRE Als je m'n zus niet was had ik je ook wel even onder handen genomen.

(Lex op)

IRMA Saved by the Belg!

ANDRE Dat zeggen we hier altijd.

LEX En jij bent...

ANDRE De broer.

LEX Broer van alle drie.

ANDRE Twee.

LEX Ik dacht dat er drie zussen waren.

ANDRE Nee, er was maar geld voor twee.

LEX Wie mag jij dan zijn?

ANDRE De derde is... niet gelukt. Dit is Natasja.

NATASJA Nee, ik ben zijn... nou ja... vrouw.

IRMA Je hoeft je er niet voor te verexcuseren, hoor.

LEX Hahahahaha

ANDRE Wat is er.

LEX Oh, maar ik dacht dat jij -

NATASJA Dat ik?

LEX Nee laat maar. Sorry.

IRMA Mijn broertje kiest ze behoorlijk goed uit hoor. Zolang ze maar niet op ons lijken, hè Andre. Maar ze lijken dus altijd een beetje op mama. Dat valt mij op, bij al zijn vriendinnetjes. Ze hebben altijd iets van mama in zich gehad.

IRMA Mag ik jullie even voorstellen? Lex32. Of zal ik je gewoon Lex noemen?

LEX Eigenlijk heet ik Alexander.

IRMA Alexander?

LEX Alexander Lopez-Garcia.

NATASJA Wat een mooie naam!

LEX Alleen op de chatsite en op TV heet ik Lex.

NATASJA Het is je artiestennaam!

IRMA Nou, dan noemen we je gewoon Lex. Zo heb ik je in mijn gedachten altijd genoemd.

(Marion af)

LEX Jij hebt ook een mooie naam.

NATASJA Maar ik ben geen artiest.

IRMA Dan dacht ik bijvoorbeeld: nog een week, dan komt Lex.

LEX Een hele mooie naam.

IRMA Dat gaf me een prettig gevoel.

ANDRE Wat is daar nou mooi aan?

NATASJA Nou ja!

IRMA Ik was zo benieuwd naar hoe je eruit zou zien.
LEX Vind jij Natasja niet mooi dan?
ANDRE Natuurlijk wel. Maar niet zo mooi dat ik zou zeggen: -
LEX Wat een mooie naam.
ANDRE Nee, zo mooi niet.
IRMA Ik zal je zeggen: het valt niet tegen.
NATASJA Ik vind Andre anders ook niet zo mooi.
ANDRE Je begrijpt me niet goed, schat. Ik vind wel dat je een mooie naam hebt.
NATASJA Daarnet zei je nog van niet.
ANDRE Maar om hem nou in te lijsten en in de galerij van mooie namen Natasja van Putten naast Francois Rene Chateaubriand en Christoffel von Grimmelhausen te hangen, nou nee.
NATASJA Blijleven. Ik heet Natasja Blijleven nu.
IRMA En mijn naam?
LEX (tegen Natasja) Ik vind jouw naam juist aristocratisch klinken.
NATASJA Zie je wel.
IRMA Hoe vind je mijn naam, Lex?
ANDRE (tegen Natasja) Ach, ik vind hem ook prachtig, als je dat zo graag wilt.
LEX Ook heel mooi.
IRMA Nietwaar. Eerlijk.
LEX Fluffie, ik noem je liever Fluffie.
ANDRE FLUFFIE?!
(Marion op)
MARION Dat was Johan.
NATASJA (tegen Lex) Haar man.
MARION Hij komt wat later.
IRMA Altijd later, altijd druk. Het is een ramp deze familie bij elkaar te krijgen.
MARION Hij hoopt dat ie 't redt.
IRMA Vroeger hadden we grote feesten met neven en nichten, ooms en tantes. We vraten ons vet aan de rosbeef op kerst-, paas-, pinksterfeest en hemelvaartsdag. Op Sinterklaasavonden: een open haard vol kadootjes. Per persoon minstens tien kadootjes.
NATASJA Tien?
ANDRE Ja, tien.
IRMA Maar nu allemaal later, allemaal druk. Of er is iets op de televisie. Marion en ik hebben kerstfeest en Oud en Nieuw dit jaar met z'n tweetjes moeten vieren.
MARION Johan moest weer eens naar Singapore.
IRMA Zaten we daar met z'n tweetjes op de bank met een familybox oliebollen Youp te kijken.
ANDRE Singapore, Singapore met altijd even een tussenstopje Bangkok.
LEX Vertel.
MARION Daar moet ie altijd overstappen.
ANDRE Maar altijd plakt die ouwe snoeperd er één of twee daagjes tegenaan.
MARION Is een stuk relaxter.
ANDRE Weekendje Bangkok met de jongens van kantoor.
MARION Daar heb je hele mooie tempels!
ANDRE Helemaal niet. Niet om aan te zien.
MARION Het stikt daar van de tempels.
ANDRE Ik heb Johan nog nooit één woord over die tempels horen reppen.
MARION Je hebt daar een paleis -
ANDRE Dat lijkt net zo'n vergulde pannenset van de Blokker.
(Marion af)
NATASJA Die tempels zijn toch best mooi?
IRMA Die zijn inderdaad hartstikke mooi, schat.
NATASJA Zo'n pannenset trouwens ook.
ANDRE Wat heb ik nou weer gezegd?
IRMA Ga ik weer even achter haar aan. Jullie zijn vijf minuten binnen en nu moet ik al voor de tweede keer achter haar aan.
(Irma af)
ANDRE Ze is héél gevoelig, mijn zus. Altijd geweest. Die is ook zo getalenteerd. En getalenteerde mensen hebben meer voelsprietten, hè. Die voelen veel meer dan wij.
LEX Echt waar?

ANDRE Jazeker, die voelen dingen die wij in de verste verte niet voelen. Die wij helemaal niet kunnen voelen. Ook al zouden we dat zo graag willen.

LEX Zij is zeker kunstenares.

ANDRE Kunstenares? Zij?

LEX Levenskunstenares.

ANDRE WAO. Zit gewoon thuis.

LEX Sorry, WAO?

NATASJA (*in 't Vlaams*) Diene kan nie plezant arbeiden.

LEX WAO? Zij?

NATASJA Heb je me helemaal niet verteld dat je zus in de WAO zit.

ANDRE Toch zit ze in de WAO. Zou je niet zeggen, hè?

LEX Nee, zou je echt niet zeggen.

ANDRE Kijk, niemand heeft zo'n lange CV als zij. Die heeft dus overal gewerkt. Maar ze hield het nooit langer dan een week vol. Die voelsprietten, hè. Bij elke deadline zat zij in doodsstrijd. Die kocht bij haar collega's vakantiedagen op. Vloog haar baas eens tegen haar uit, zat ze dagen bij Irma thuis te huilen, "hij haat me, hij haat me echt". Is ze naar de keuringsarts gestuurd, die heeft haar een doos Prozac meegegeven en diezelfde middag nog bij het GAK afgezet.

(*Marion op*)

MARION Hebben jullie het over mij?

ANDRE Nee hoor.

LEX Toch wel. We hadden het toch over haar?

ANDRE Maar niet in slechte zin.

(*Irma op*)

LEX We waren juist vol lof.

NATASJA Ik zou het ook niet prettig vinden als erover mij gepraat wordt.

MARION Maar er werd niet over jou gepraat.

NATASJA Wat?

MARION Er werd toch niet over jou gepraat.

NATASJA Nee.

MARION Nou dan.

NATASJA Ik begrijp niet wat je bedoelt.

IRMA Wat Marion bedoelt: wat valt er over jou nou te praten? Ze hadden het over haar. Niet over jou.

ANDRE (*tegen Marion*) Ik vertelde Lex dat je zo getalenteerd bent.

NATASJA Er valt heel veel over mij te praten.

IRMA Zoals. Noem eens iets waarover wij kunnen praten.

LEX (*tegen Marion*) Ik dacht dat je kunstenares was.

NATASJA Waarom zou er nou over mij niet iets te praten zijn?

IRMA Noem dan eens iets waar wij over zouden kunnen praten.

LEX (*tegen Marion*) Levenskunstenares.

NATASJA We kunnen over van alles praten.

IRMA Nee, ik wil over jou praten -

NATASJA Over mij?

IRMA maar ik heb geen flauw idee waar ik het over zou moeten hebben.

ANDRE (*tegen Marion*) Maar ja, je zit gewoon heel de dag thuis.

IRMA Noem dus eens iets -

NATASJA Zomaar iets?

IRMA dan kunnen wij het daar over hebben.

NATASJA Ik weet even zo gauw niet -

IRMA Precies. Saved by - toch niet. Waar zou de rest toch blijven?

ANDRE (*tegen Natasja*) Ik wist ook even zo gauw niets.

MARION Heb je nou echt je hele adressenboekje uitgenodigd?

IRMA Twintig man, als het er niet veertig zijn. Vandaag is mijn verjaardag.

LEX Yes, we're gonna have a party! (*maakt human-beatbox-geluiden*)

MARION Het is mama's sterfdag.

IRMA En toevallig is het ook nog mama's sterfdag.

LEX Let's party!!!

NATASJA Maar dat wist ik helemaal niet.

ANDRE Ze is één jaar geleden gestorven.

LEX Partytime!!! Sorry, wat zei je?

NATASJA Hun moeder is één jaar geleden overleden.
LEX Echt waar?
MARION Hoe bedoel je "echt waar"?
NATASJA Dat soort dingen moet je me wel vertellen, hoor gekkie.
LEX Gecondoleerd.
IRMA Ik wil het niet horen. Ik wil het vandaag helemaal niet horen.
MARION Natuurlijk is dat echt waar. Waarom zouden we zoiets verzinnen?
IRMA Die gozer heeft me wel gecondoleerd maar heb je me al gefeliciteerd?
NATASJA Dat soort dingen moet je wel delen met mij.
IRMA Feliciteer me, feliciteer me godverdomme. Ik ben jarig.
NATASJA Ik hoor dat toch te weten.
LEX Sorry, van harte gefeliciteerd.
ANDRE De volgende keer als m'n moeder doodgaat zal ik 't je vertellen.
LEX Ik wist niet -
MARION Dat kon je ook niet weten.
IRMA Dat hoeft je niet te weten. Vandaag is mijn verjaardag en verder helemaal niks.
LEX En hoe oud is ze geworden?
IRMA Misschien wel mijn laatste in Nederland.
MARION Volgend jaar komen we allemaal naar Brussel.
ANDRE Wie? M'n moeder of Irma?
IRMA Of waar ik dan ook zal zitten
MARION Zoals we dit jaar naar New York zouden komen, en vorig jaar en het jaar daarvoor.
ANDRE Inderdaad Irma gaat dus naar -
IRMA Naar het buitenland, ja.
LEX Ga jij naar buitenland?
MARION Wist je dat nog niet?
IRMA Marion -
ANDRE Heb je 't eindelijk voor elkaar.
LEX Dat kan je wel zeggen. Waar ga je naartoe?
MARION Weet hij dat niet?
IRMA Marion -
MARION Je kan best wel wat vrolijker kijken, hoor.
ANDRE Eindelijk weg uit Nederland.
NATASJA Een sprong in het diepe.
MARION Je mag best wel vrolijker kijken.
LEX Vertel, vertel.
IRMA Ja, wat moet je vertellen. Goede baan. Moet nog wel een huis zoeken.
LEX Dus dit is ook een soort afscheidsfeestje.
IRMA Nou, ik ben nog niet weg hoor.
NATASJA Wanneer ga je?
IRMA Binnenkort. Hou er nou maar over op.
LEX Da's toch fantastisch.
IRMA Vind je?
LEX Fantastisch.
IRMA Dat is het eigenlijk ook wel. Vertel 's wat over jou.
ANDRE Hoe is met België? Is het al verloot? (...) Zullen we die brief maar gaan lezen?
NATASJA Wat voor brief is dat nou eigenlijk?
MARION Om tien over tien mag dat pas.
IRMA Jij bent wel nieuwsgierig, schat.
NATASJA Je hebt me niks verteld over een brief.
IRMA Die doet echt al helemaal of ze bij deze familie hoort: "wat voor brief is dat nou eigenlijk?"
ANDRE Mama's brief.
NATASJA Waarom vertel je me dat soort dingen nou niet?
IRMA Vertel je vrouw nou het hele verhaal. Onze moeder had vlak voordat ze van dat kantoorgebouw sprong -
NATASJA Is zij van een -
ANDRE Onzin.
IRMA het onsmakelijke idee om vijf brieven achter te laten.
NATASJA Gat, wat eng.

IRMA Belachelijk.

NATASJA Waarom vertel je dat soort dingen nou nooit?

IRMA Tot ver in de 21 eeuw wilde ze haar zegje blijven doen. Ze moest zich zonedig opdringen tot 2007.

ANDRE Je weet niet eens wat er in staat.

IRMA "Irma, denk eerst vijf tellen na voor je er van alles uit floept. Irma, niet altijd aan het woord willen zijn. Irma, niet altijd zo luidruchtig zijn. Irma, niet altijd zo op willen vallen".

NATASJA Staat dat er in?

MARION Je hebt 'm al gelezen.

ANDRE Lijkt me sterk dat dat er in staat.

IRMA Het interesseert me ook niet.

LEX Ik wist echt niet -

ANDRE Maakt helemaal niet uit.

LEX Ik blijf niet te lang.

ANDRE Geen probleem, Lex. Hoor je me? No problem. Je bent de vriend van Irma, dus hoor je bij de familie.

IRMA Andre -

LEX Een vriend.

ANDRE Precies. Een vriend. Van de familie.

IRMA Andre -

ANDRE Ik overdonder jou een beetje. Maar zo zijn we hè, in deze familie. Overdonderend. Daar krijg je ineens een hele emmer warmte over je heen. Da's even schrikken. En een overdosis gastvrijheid je schoot in geworpen. Mag je ineens ècht gaan doen alsof je thuis bent. Want je bent hier thuis. Home is where the heart is. En dat hart blijft kloppen, ook na een boertje na het eten of zelfs na een wind op de bank. Zoals het klokje thuis tikt, tikt het nergens; en ook al sukkel jij ter plekke op die bank in slaap: dat klokje tikt rustig door. En of je nou moslim bent of van die kerk van Tom Cruise: bid je naar het oost of bid je naar het west: hier thuis ben je op je best. Mama zou "zoon" tegen je gezegd hebben en dat zeg ik nu in haar plaats: welkom zoon, welkom thuis.

LEX Sorry, maar ik... kwam gewoon even langs.

ANDRE En toch sta ik nog steeds 100% achter wat ik zojuist gezegd heb. Van mij mag je blijven.

MARION Nou, dat weet ik niet hoor.

ANDRE Wat?

MARION Zo bedoelde mama het niet: met taart en Jan-en-alleman erbij.

ANDRE Natasja is niet Jan-en-alleman.

IRMA Lex ook niet. Sowieso staat hier straks veertig man in de kamer -

LEX Ik ben Jan-en-alleman.

MARION Nee, zo bedoelde ik het niet.

LEX Het maakt niet uit.

MARION Het is gewoon zo -

LEX Ik begrijp het.

MARION Mama had zo haar eigen -

LEX Je hoeft het niet uit te leggen.

MARION Zij geloofde gewoon in -

LEX Ik weet genoeg.

MARION Zij vond dat na haar dood -

LEX Ik weet eigenlijk al meer dan ik mag weten.

MARION Kun je me alsjeblieft uit laten praten?

LEX Sorry. Ik onderbrak je.

IRMA Nogal.

LEX Zeg 't maar.

(Marion af)

IRMA En weer gaat ze naar de keuken en weer ga ik even achter haar aan.

(Irma af)

NATASJA Ik denk dat ik ook even ga kijken.

ANDRE Zou je dat nou wel doen?

NATASJA Vrouwen onder elkaar...

ANDRE Is het daar niet wat vroeg voor?

NATASJA Zou kunnen.

ANDRE Denk jij dat het al kan?

NATASJA Denk jij van niet dan?

ANDRE Ik denk: iets te snel.

NATASJA Ik denk dat het juist wel goed is.

ANDRE Ga anders naar de WC en toevallig -

LEX Da's een goed idee.

NATASJA Ik ga naar de WC, maar kan hem niet vinden, en dan ga ik vragen waar de WC is. "Een gaat het weer een beetje?" is dan zo gepiept en voor je het weet kan ik mee helpen troosten.

ANDRE Ja, troosten.

NATASJA Troosten is goed, zou je denken.

ANDRE Ja, troost is echt iets voor haar.
(Natasja af)

LEX Dat zo'n mooie vrouw in de WAO zit.

ANDRE Hou 's op. Natas zit niet in de WAO!

LEX Je zus.

ANDRE Zelig hè.

LEX Ze gooien ook iedereen maar in de WAO.

ANDRE Zou je denken?

LEX There's something rotten in Ikea-land, Andre. Make no mistake: denk je echt dat 1 miljoen Nederlanders ziek zijn? Nee. Nou dan. 1 miljoen mensen zijn niet ziek. Dat gaat er bij mij niet in dat er 1 miljoen van jullie ziek zijn. Jullie zijn niet ziek. Nederland is niet ziek. Ja, in Oeganda mogen ze ziek zijn. Daar is toch geen ruk te doen. Daar mogen ze zichzelf wat mij betreft rustig de WAO in neuken.

ANDRE Ik begrijp het.

LEX Ik heb het over AIDS.

ANDRE Dat weet ik.

LEX Wees nou eerlijk.

ANDRE Ik ben eerlijk

LEX Nee, dat durf je niet.

ANDRE Ik denk alleen niet dat ik het met je eens ben.

LEX Make no mistake, Andre: 1 miljoen Nederlanders zijn niet ziek. Ze zijn ziek gemaakt door al die knuffelkantoren en verlofdagen, door al die medezeggenschap en arbeidstijdverkorting. Het moest allemaal maar leuk zijn op jullie kantoren. Het kantoor is tegenwoordig "de persoonlijke creative unit, waar we naast werken ook nog lekker kunnen loungen, een beetje aan onze body kunnen werken op de fitnessapparatuur, en af en toe ook nog een beetje gemasseerd kunnen worden." Een kantoor lijkt tegenwoordig meer een gaybar dan een werkplek. Vind je 't gek dat "onze" jongens zich als mietjes gaan gedragen? "Ik ben zo ziek, ik ben zo ziek, ik heb zo'n pijn aan m'n arm." "Maar jongen toch, wat heb je dan met je armpje gedaan?" "Mijn armpje doet zo'n auw van het klikken met m'n muisje." Rot op. Je werk is niet leuk. Het is zwaar, saai en vermoeiend. Je verdient er bakken met geld mee, dus rot op met je zelfexpressie en persoonlijke ontwikkeling. Nu zeg ik niet dat je zus niet ziek is, hè. Je moet het niet meteen persoonlijk opvatten, want ik heb het gevoel dat je dit persoonlijk opvat.

ANDRE Nee hoor.

LEX Dat moet je niet doen.

ANDRE Ik begrijp wat je bedoelt.
(Marion op)

LEX Je hebt het gevoel dat ik je aanval.

ANDRE Ik zit toch niet in de WAO.

LEX Dat ik je zus aanval, dat ik jou aanval, dat ik je hele familie aanval.

ANDRE Nee hoor.

LEX Dat is namelijk niet zo.

ANDRE Nee?

LEX Zie je wel: je voelt je aangevallen.

ANDRE Echt niet.

LEX Want dan zeg ik niks meer. Dan houdt elke discussie bij voorbaat op.

MARION Jullie zitten al op het juiste niveau.

ANDRE Waar is Natas?

MARION Je bent even weg en de huiskamer wordt geleefbariseerd. Irma is het huis even laten zien.

LEX Andre vertelde dat jij arbeidsongeschikt bent.

MARION Ja, en onvruchtbaar.

LEX Het spijt me.

MARION Geintje. Ja, ik doe net of ik ziek ben en iedereen trapt erin. Mijn man verdient naast mijn vette uitkering ook nog bakken met geld.

LEX Echt waar?

MARION En ze gaan me er ook nooit meer uitkrijgen. Ik blijf er in, hoeveel ze me ook nog gaan keuren. Keuren, keuren, keuren. Ik vertik het om ooit weer een poot uit te steken. Ik haat werken. Ik vind het zo dom.

LEX Als iedereen er zo over dacht -

MARION Maar niemand denkt er zo. Everybody loves their job. Uuhhg.

ANDRE Ik ga even kijken waar Natas blijft.

MARION Doe dat: ik hoop voor je dat ze nog leeft.

(Andre af)

LEX Sorry van daarnet.

MARION Even denken: waarvoor?

LEX Twee keer heb ik over jou gepraat terwijl je er niet bij was.

MARION O ja.

LEX Twee keer.

MARION Da's niet erg beleefd van je, Lex.

LEX Maar weet je, ik zou niet over je praten als ik je niet boeiend zou vinden.

MARION Vind jij mij boeiend?

LEX Enorm.

MARION En wat boeit jou dan zo?

LEX Hoe bedoel je?

MARION Wat aan mij boeit jou zo enorm, dat je twee keer over mij praat terwijl ik er niet ben?

LEX Nou -

MARION Want eigenlijk: want ken jij mij nou?

LEX Ik ken je net.

MARION Dus kan er amper iets zijn wat jij boeiend zou kunnen vinden. Wat vind jij dan boeiend? Vind je mij als persoon boeiend? Boei ik jou? Of vind je wat ik doe zo boeiend? Dat kan niet, want ik doe helemaal niks. Vind je de WAO boeiend? Lijkt me een beetje raar. Vind je dat zelf ook niet een beetje raar? Of hoe ik eruit zie? Ik zie er niet uit. Ik kwam hier voor een herdenking, niet voor een feestje.

Dus wat vind jij zo boeiend? *(Irma op)*

LEX Je broer zei dat je zo getalenteerd was.

IRMA Och, Marion stikte in de talenten.

LEX Zie je wel.

IRMA Maar ik weet even niet meer zo goed wat je ermee gedaan hebt. Mama zei dat altijd: Marion heeft zoveel talenten, waarom moet ze dan zo eindigen. Als ze wilde had zij zo balletdanseres kunnen worden, operazangeres, prinses desnoods. Maar nee. Stewardes was zelfs al teveel voor haar.

MARION Ik heb nooit stewardes willen worden.

IRMA "Zo zonde," zei mama altijd "dat uitgerekend mijn meest getalenteerde dochter zo'n mislukking werd." Ze heeft in haar brief vast ook een alineaatje aan dit onderwerp geweid, Marion.

(Andre en Natasja op)

Hééééé.

ANDRE Wat?

IRMA Wat hebben jullie eigenlijk boven gedaan?

MARION Wat hebben jullie daar gedaan?

ANDRE Niks.

MARION Niks hebben ze gedaan.

IRMA Ze waren anders wel lang weg.

MARION Wat bleven jullie lang weg.

IRMA Dus wij na een poosje denken: ze kennen elkaar net, het ouderlijk huis, al die herinneringen, twee vervelende zussen, even naar boven, en dan al die slaapkamers -

ANDRE Kom op, zeg.

NATASJA Niet op reageren.

IRMA Wat zegt ze?

MARION Dat ie er niet op moet reageren.

IRMA Hoeft ook niet, ik zie toch al aan hun gezichten wat zij boven hebben uitgespookt -

MARION Dat is waar, je ziet het aan hun gezichten.

ANDRE Wat?

IRMA Opzeker dat je het aan hun koppen ziet. Ik wed, op bed van ma en pa.

MARION Denk je, Irm, denk je dat echt?

IRMA Jaha.

MARION Nee!

NATASJA Niet op reageren.

MARION Het kind is net een uur binnen en nu al op het bed van mijn mama en papa?

IRMA Je ziet het toch aan hun koppen.

MARION Da's waar -

IRMA Gatver ik denk dat ik dit helemaal niet wil zien. Je ziet het dus gewoon aan die koppen. Andre, wist je dat? Wist je dat je dat gewoon aan jouw kop kan zien.

MARION Hij krijgt iets glimmends over zich.

IRMA Iets glibberigs.

MARION Iets heel glibberigs.

IRMA Alsof ie eigenlijk in z'n eigen gezicht is -

ANDRE Hou op. Ik heb gewoon het huis even laten zien.

IRMA Tuurlijk Andre.

MARION "Wil jij me huisje even zien?"

IRMA Andre wilt altijd van alles even laten zien. En voor je het weet -

NATASJA We hebben echt heerlijk gevreeën.

IRMA Wat flauw. Flauw, flauw, flauw. Als je in deze familie wilt komen zul je echt niet zo flauw moeten doen.

NATASJA Sorry.

IRMA Precies. Sorry is goed. Hoeveel kansen had ze nou nog?

NATASJA Nog één.

IRMA Je zal 'm nodig hebben.

ANDRE Irma, hou 's op.

IRMA Oh?

NATASJA Eindelijk.

IRMA De liefhebbende echtgenoot doet zijn mond open. "Hou 's op." Ik vind het niet een van je sterkste oneliners. Heb wel 's betere van je gelezen, schrijvertje van me.

LEX Schrijver-tje?

MARION Ja, onze broer is schrijver

ANDRE Jaja.

LEX Kan ik van jou iets gelezen hebben?

IRMA Dat lijkt me sterk. Nooit een letter uitgegeven.

LEX Hebben jullie wel eens iets van hem gelezen?

IRMA Natuurlijk.

NATASJA Iedereen leest Andre.

LEX En?

IRMA Verschrikkelijk.

ANDRE Natas -

NATASJA Hij bereikt een miljoenenpubliek.

ANDRE Laat maar joh.

NATASJA Over de hele wereld.

IRMA Oh, Andre's reclamewerk!

ANDRE Wat is daar mee?

NATASJA Per dag komen soms wel om de twintig minuten zijn zinnen langs.

MARION "Brood, daar zit wat in."

IRMA "Een beetje van Maggi, een beetje van mezelf".

MARION "Melk, de Witte Motor".

IRMA En zijn meesterwerk: "Box E krediet, want ik wil mijn geld niet kwiet."

NATASJA Allemaal zinnen die Andre heeft bedacht.

ANDRE Er is wel geen letter van me uitgegeven, maar ik heb meer mensen bereikt dan Harry, Connie en Hugo bij elkaar.

IRMA Wees er maar trots op, dat je mijn televisie hebt vervuild met je spreuken.

ANDRE Je bedenkt één zin en dan is het goed.

IRMA Wees maar trots op dat leven tussen Loekie de Leeuw

ANDRE Eén briljante zin waar het hele verhaal in besloten ligt.

MARION Hij begint er zelfs een beetje op te lijken.

ANDRE Eén zin die alles omvat. "Take a break, have a Kitkat".

NATASJA Is die ook van jou?

ANDRE Alles zit erin. Het verlangen naar onthaasting. Een oproep tot individualisme. Spiegeling, alliteratie. Reclame is prachtig. Het is de poëzie van de 21 eeuw. "Promise your skin a new future". Ik heb geen 450 pagina's nodig om mijn verhaal te vertellen, slechts een paar seconden. Een goede reclameslogan is een haiku. "I want to sneak away. I want to be Swatch". Kan ik dagen over nadenken.

IRMA Nou, ik ook.

ANDRE Of over de klassieker: "Coca-Cola is it".

IRMA Ik wil Bolletje.

MARION Biertje?!

ANDRE Reclame is kunst. Ik huil soms meer tijdens de reclameblokken dan bij de films waartussen ze gespeeld worden. Reclame gaat tegenwoordig niet over een pak koekjes of een wasmachine, maar over leven en dood. Moet ik mij schamen omdat ik reclame maak?

IRMA Je hebt er zelf nogal een probleem mee.

ANDRE Helemaal niet. Ik voel me heel erg gedemoniseerd. Alsof ik met mijn rug tegen de muur sta. Ik voel me net een minister die op het matje geroepen wordt. Ik voel me heel erg Netelenbos. Ik maak zinnen voor reclamefilmpjes, nou en. (...) En ooit zal ik hem toch schrijven, mijn boek. Ik zal ze verbazen, de critici.

IRMA Andre koestert een wrok tegen critici die nog nooit één woord van hem hebben gelezen, laat staan hebben afgekraakt.

ANDRE Die azijnpissers met hun kritisch-gefrustreerde blikken die mij door hun persoonlijke plee willen spoelen. Bwwwaaaahhhh.

IRMA Hé André, niet ineens je geslagen hondenkop opzetten, hoor. Alsjeblieft, kijk niet zo. Die gozer kan ineens zo serieus worden. Wilt u erover praten, meneer? Bel je therapeut dan maar. Ga je zus daar niet mee lastig vallen. Of bel de kindertelefoon. Ja, bel jij de kindertelefoon maar. Of Stichting Korrelatie. Meldpunt-Ik-Ben-Zo-Zielig. De AA. War Child desnoods. Want het is hier thuis toch altijd één grote oorlog geweest. Of pak je jas, ga naar buiten, vraag naar het dichtstbijzijnde Blijf-van-me-Lijf-huis. Of naar de plaatselijke afdeling van het Leger des Heils. Dan kun je op de schouder van Majoor Bosschardt gaan uithuilen. Of misschien willen ze bij Sire een televisiespotje over al je problemen maken en een foldertje voor in het postkantoor. Ik denk dat de dames van de Nierstichting Nederland nog meer tijd voor je hebben dan ik. Waarom bel je niet gewoon 8002? Dan val je helemaal niemand meer lastig, maar lul je gewoon tegen die vent die alleen maar tegen je zegt hoe laat het is. Te laat, Andre, te laat. (...) Waar blijft iedereen?!

einde deel 2

Irma en Andre

IRMA Wil je het alsjeblieft zittend doen?

ANDRE Wat?

IRMA Of je zittend wilt gaan plassen.

ANDRE Hoe weet jij dat ik ga plassen?

IRMA Ik zag dat.

ANDRE Hoe zag je dat?

IRMA Gewoon aan hoe je liep.

ANDRE Hoe liep ik dan?

IRMA Ik zag je lopen en dacht: "die moet plassen."

ANDRE Maar hoe liep ik dan?

IRMA Is toch niet erg. We moeten allemaal wel eens plassen.

ANDRE Maar bij mij zie je dat aan hoe ik loop.

IRMA Alleen bij jou zie je dat. En wil je het alsjeblieft zittend doen?

ANDRE Hoezo?

IRMA Dan houden we 't een beetje schoon. Ik heb de hele week schoongemaakt -

ANDRE Net als mama.

IRMA Ja, net als ma. En ik wil graag de komende week er zelf ook een beetje van genieten.

ANDRE Ik zit nooit als ik plas. Wij plassen niet zittend. Wij plassen staand. Ik kan best staand gaan en ervoor zorgen dat alles netjes in de pot terecht komt.

IRMA Tot nu toe niet.

ANDRE Wat?

IRMA Tot nu toe is je dat nog niet gelukt.

ANDRE Heb jij dat gecontroleerd?

IRMA Telkens als jij bent geweest ligt er van alles naast de pot.

ANDRE Jij bent gaan controleren telkens als ik geweest ben!

IRMA En zelfs wat spetters op de muur.

ANDRE Maar misschien is het wel van Lex.

IRMA Andre, ik weet hoe jij ruikt.

ANDRE Het is van Lex. In Brussel hebben ze helemaal niet van dat soort WC's. Daar hebben ze hurk-WC's. Van die gaten in de grond met twee schoenplateautjes. Daar kan een man in de rondte zeiken wat ie wil. Komt altijd wel goed terecht.

IRMA Da's alleen in Frankrijk zo.

ANDRE Frankrijk begint bij Brussel. En hij snapt vast niet hoe zo'n Nederlandse WC werkt.

IRMA Denk je?

ANDRE De volgende keer als ie gaat zal je 't zien.

IRMA Maar ik ga hem toch niet controleren.

ANDRE Dat heb je toch ook bij mij gedaan.

IRMA Jij bent m'n broer.

ANDRE Maar hij pist tegen je muur.

IRMA Hij is mijn enige echte gast. Hoe dan ook: ik heb toch liever dat je zit.

ANDRE Ik plas staand! Net als Lex.

IRMA Lex moet ook zitten.

ANDRE Maar hem durf je 't niet te vragen.

IRMA Maar als ik het hem vraag, ga je dan zitten?

ANDRE Als Lex gaat zitten, wil ik ook best zitten.

IRMA Afgesproken.

ANDRE Maar eerst moet je 't Lex vragen -

IRMA Ja ja. (...) Je kan ook even naar de snackbar gaan.

ANDRE Irma!

IRMA Sorry. (...) Of tegen een boom.

De Schrijver

ANDRE Ik ga een boek schrijven, hoor je, ik ga er één schrijven. Het wordt hoog tijd dat mijn naam ook eens in de boekenrekken staat. In de etalages. In de vitrines van de Libris-literatuurprijs. In het glossy magazine van de Ako-literatuurprijs. Dat ik het boekenweekgeschenk eens voor mijn rekening neem. Dat de Bijenkorf mij eens de opdracht van haar geschenk gunt. Wat Connie kan, kan ik ook. Een kwestie van instelling. "Vanaf vandaag ben ik schrijver" en dan ben je 't ook. Dan moet je alleen nog maar elke dag achter je computer gaan zitten (en daar zit ik toch de hele dag al). Elke dag die ijzeren discipline opbrengen. Discipline. Daar gaat het om. Meer niet. Met de discipline van een SS-er zal ik een heel oeuvre bij elkaar schrijven. En talent? Talent is te koop. Talent is image. Je zorgt voor de juiste citaatjes op de achterkant van je boek, wat schreeuwende one-liners, desnoods uit het Veronicablade, en voor je het weet praat iedereen over "de nieuwe ontdekking". "De aanstormende ster." Wat Arnon flikt, wil ik ook. Wat Joost en Ronald kunnen, kan ik nog ietsje beter. Zondagmiddag bij Hanneke Groenteman, maandagavond bij Sonja Barend, dinsdagavond bij Barend en van Dorp, woensdagavond in Hart van Nederland, donderdagavond naar Villa Felderhof, vrijdagavond Andries Knevel, en zaterdagavond in Zo vader, zo zoon. Ik wil beroemd worden. Dat moet toch niet zo moeilijk zijn. Het is tegenwoordig moeilijker om niet met je kop op televisie te komen. Waarom ben ik dan nog niet op TV geweest? Ik ga de wereldliteratuur bestormen. Met mijn woorden. Met mijn zinnen. Het zit allemaal hier (wijst op hoofd). Boekenkasten vol. Bibliotheken. De Nobelprijs van de Literatuur!

Irma en Natasja

NATASJA Ja, ik ben gelukkig. Heel lang kon je dat niet zeggen, maar nu zeg ik het toch. Gewoon dat ik gelukkig ben. Ik ben gelukkig.

IRMA Jaja. Je hoeft het niet in mijn gezicht te wrijven.

NATASJA Jullie niet. Jullie zijn ongelukkig.

IRMA Sluit jij je maar lekker op in je huisje, in je knusse kleine huisje, met je fornuisje en je kluisje vol met eurocentjes, met Andre ineengestremgeld op de bank, en geniet maar van de geur van potpourri.

NATASJA Dat is geen vies woord, 'gelukkig'.

IRMA Met alle respect hoor, maar ik word gewoon misselijk van jullie. Zo'n leuke stelletje. Zo'n snoezig, verliefd koppeltje. Zo'n gelukkig paartje. Bij kaarslicht aan een tafeltje, met een roseetje erbij en de dagschotel van vandaag. Hand in hand door het winkelcentrum op zoek naar leuke hebbedingetjes voor in hun knusse nest. Uitgebreid afscheid nemend omdat ze maar liefst twee uur zonder elkaar moeten.

NATASJA In wat voor wereld leven we, dat het woord gelukkig een vies woord is? Dat dat woord meteen meewarig gelach oproept. "Ach gut, zij is gelukkig." Alsof het truttig is! Venstertjes met schuin hangende gordijntjes en een bloemetje op de vensterbank. Ik heb het gewoon voor elkaar. Ik heb een fijne man, ik slaap goed, drink niet meer, ben gestopt met roken en nu krijg ik ook nog een kind. Ik wil leven. Ik wil niet meer in een halve slaaptoestand rondlopen op deze aardbol. Met een chagrijnig gezicht mijzelf elke morgen te lang in de spiegel aanstaren. Urenlang 's ochtends in de Volkskrant turen, al het wereldleed in mijn doffe overvolle kop pompen en met pikzwarte koffie wegspoelen. "Want het moet, want het is zo erg, en je moet het allemaal weten, alles van Afghanistan tot Turkmenistan, al het leed, al het ongeluk, elke bus vol met padvindsters dat een ravijn in gestort is, elke scheet die elke Aids-lijder in Afrika gelaten heeft." Nou, dikke lul! Ik hoef het niet weten. Ik wil niks meer te weten van al die oorlogen en onderhandelingen. Van al dat onrecht en internationale rechtspraak. Van die al die genocide en globalisering. Ik sla de krant dicht, ik zeg m'n abonnement op en kies voor het geluk.

Lex en Marion

MARION Ik word hier heel nieuwsgierig van.

LEX Ach, het slaat waarschijnlijk nergens op.

MARION Wat maakt dat nou uit?

LEX Zie je wel.

MARION Wat?

LEX Het slaat nergens op, je zegt het zelf.

MARION Ik zei dat niet, jij zei dat. Zeg het alsjeblieft.

LEX Nee, laat maar.

MARION Ah jongen, zeg 't nou.

LEX Nee, het slaat echt nergens op.

MARION Ik denk juist van wel!

LEX Hoe weet jij dat nou?

MARION Dat is vaak met dat soort dingen. Jijzelf vindt het onzin, maar een ander heeft er juist wat aan. Je hoeft je voor mij niet te schamen.

LEX Ik weet het niet, hoor.

MARION Nu wil ik het weten ook. Ik heb er recht op, vind ik.

LEX Oké, daar komt ie dan.

MARION Yes!

LEX Ik ga 't zeggen, hè. (...) Ik heb in mijn leven nog nooit zo'n vrouw als jij ontmoet.

MARION Nee, dat slaat dus nergens op.

LEX Zie je wel. Dat zei ik toch!

MARION Echt helemaal nergens op.

LEX Ik had het nooit moeten zeggen. Ik kan mezelf wel voor mijn kop slaan.

MARION Ja, doe dat maar. Sla maar 's hard op je kop. Hoe kan je dat nou zeggen?

LEX Jij wou toch dat ik het zei.

MARION Oh, ik begrijp dat niet, dat je zo -

LEX Dat ik zo -

MARION Dat je zo ontactisch kan zijn. Je ziet toch dat ik gelukkig ben. Met m'n man en m'n kinderen.

LEX Maar je hebt nog helemaal geen kinderen.

MARION Maar ik ga ze wel krijgen. Oh, ik ga ze krijgen. Heel veel kinderen. En dan ga ik gelukkig zijn. Let maar op mannetje. Heel gelukkig.

LEX Denk je?

MARION Ja. Ja. Ja. Ja. Ja.

LEX Ik denk het niet.

Irma en Natasja

NATASJA Je leven is hier. Je moet genieten van de kleine dingen.

IRMA Ik kan niet genieten van de kleine dingen. De kleine dingen interesseren me niet. Ik wil van grote dingen genieten.

NATASJA De viooltjes die in mei uitkomen. Hondendrolletje op straat. Voorjaarsbloesems aan de bomen. De geur na een regenbui op een zomerdag!

IRMA Jij houdt zeker van Rene Froger.

NATASJA Spelende kinderen in de speeltuin.

IRMA Agressieve ettertjes, zakkenrollertjes en verwaarloosde peuters.

NATASJA Een lange wandeling door onze Hollandse polders.

IRMA Met een continu gezoem van de snelweg op de achtergrond.

NATASJA Met een glaasje wijn lekker zitten in je tuin op een zwoele zomeravond.

IRMA Helaas zit ik de hele avond alleen.

NATASJA Leuke avondjes met je familie.

IRMA Familie is niets anders dan een opeenstapeling van neuroses en onverwerkt psychisch leed.

NATASJA Samen lekker koken, eten en spelletjes doen.

IRMA Een Nederlands gezin kijkt gemiddeld 6 uur per dag naar de televisie.

NATASJA Of gewoon lekker een boek lezen op de bank.

IRMA Doe ik toch liever op een strandstoel bij ondergaande zon met een cocktail in m'n hand. Probeer mij *dan* maar iets te vertellen over 'De Ontdekking van de Hemel'. Nederland is te klein voor mij. Ik wil vliegen, heel ver weg vliegen, en niet mijn leven lang voor airmiles blijven sparen.

NATASJA Het Koningshuis. Het sprookje van het Koningshuis!

IRMA Ook hier ga ik niet op in.

De Schrijver

ANDRE Het moet toch niet zo moeilijk zijn.
LEX Wat?
ANDRE Je persoonlijke shit op papier zetten.
LEX Dat moet inderdaad niet moeilijk zijn.
ANDRE Een roman is toch niet meer dan een dagboek in verhaalvorm. Wat is het meer? Zeg me wat het meer is.
LEX Ik weet het niet wat het nog meer is.
ANDRE Het is niet meer dan een dagboek in verhaalvorm.
LEX Zou je denken?
ANDRE Ik weet het zeker.
LEX Dan moet ik misschien ook maar schrijver worden.
ANDRE He?
LEX Als het dat maar is: dagboek in verhaalvorm.
ANDRE Jij kan ook schrijver worden, Lex. Dat kan jij ook. Als je het maar wilt. Ze zeiden tegen mij altijd: dat is te moeilijk voor jou. Dat heb je niet in je. Nou, dikke lul! Wij worden schrijver, Lex, jij en ik. Ik zal mijn tanden laten zien. Ik zal schrijven met slagersmessen. Elk woord zal een wond slaan.
LEX De Nederlandse Tom Lanoye!
ANDRE Ik zal schrijven als Dracula. Met mijn boeken zet ik mijn tanden in je halsslagader en zuig ik al jouw bloed eruit. Een giftig schotschrift, een traktaat, een aanklacht, een keiharde aanklacht.
LEX Tegen wat?
ANDRE Weet ik nog niet. Tegen... alles.
LEX Waarom geen liefdesroman?
ANDRE Een liefdesroman?
LEX Een erotische liefdesroman!
ANDRE Daar moet ik even over nadenken.
LEX Jij weet toch veel over de liefde?
ANDRE Ja, dat wel, maar...
LEX Je hebt zelfs een muze!
ANDRE Heb ik een muze?
LEX Natasja!
ANDRE Oh, Natasja.

Irma en Natasja

NATASJA Waarom doe jij zo hatelijk tegen mij?
IRMA Doe ik hatelijk? Doe ik dat echt?
NATASJA Nogal ja.
IRMA Oh. Dat wist ik niet.
NATASJA En toch deed je 't een beetje.
IRMA Ja, ik weet het nou wel.
NATASJA Je kan misschien sorry zeggen.
IRMA Waarom?
NATASJA Nou omdat je nogal hatelijk deed en je het -
IRMA Natasja, nu weet ik het wel.
NATASJA Waarschijnlijk bedoelde je het helemaal niet zo.
IRMA Sorrysorrysorrysorry.
NATASJA Nou zeg.
IRMA Ik heb er zo'n hekel aan als mensen het maar blijven herhalen terwijl je allang sorry hebt gezegd.
NATASJA Maar dat had je volgens mij nog niet.
IRMA Blijf je nou doorgaan? Ik heb toch sorry gezegd of niet.
NATASJA Ja maar -
IRMA Nou dan. Je kan nu wel blijven doorgaan maar denk je dat dat ons verder brengt?
NATASJA Nee.
IRMA Precies.
NATASJA Maar -
IRMA Uh?!

NATASJA Sorry.

Irma en Lex

LEX Jij bent cynisch.

IRMA Nee, sceptisch.

LEX Iemand heeft jou pijn gedaan.

IRMA Zo simpel kom je niet van me af.

LEX Maar je weet het zelf misschien niet.

IRMA Jawel hoor, ik hou dat nauwkeurig bij.

LEX Je hebt de ware nog niet ontmoet.

IRMA De ware. Wat voor ware? De achter je aan sjokkende ware? De ware voor op een overbelichte foto met bruidsjurk, buik en rijst in je haar? De ware die op verjaardagsfeestjes naast je neerploft op de bank en z'n toastje in z'n kruis laat vallen? Die ware? Of de ware die de hele zondag die IKEA-kast in elkaar probeert te zetten?

LEX Op een dag zul jij de ware toch ontmoeten.

IRMA Alles is zo 'verheven' aan jou. Ik word er niet goed van. Even met de beide voetjes op aarde, Lex. Lekker in die polder staan. Dit is gewoon een feessie, meer niet. Het hoeft niet altijd zo bijzonder te zijn. Jij bent zo'n type dat thuis bij kaarslicht zeker lekker Nietzsche leest. Nou, dikke lul met die Nietzsche; ik snap er helemaal nietsje van. Of zo'n type dat helemaal uit z'n dak kan gaan bij één of ander requiem. Ppffffff. Lekker lijden. Ik bedoel, ik begrijp best dat je deze tranentekkende diarremuziek, deze middenrif-pomp heel lekker vindt, maar ga dan ook meteen aan dat kruis hangen. Je mag van mij best met z'n allen de Matteuspassion gaan meezingen, maar sla dan ook meteen die spijkers door je poten, zet die doornekrans op, en ga in je slipje daar in de kou hangen. Dat gekoketeer! "Ik hou zo Dostojevski, Poesjkin en Tsjechov." Oke, maar neem dan ook meteen die tuberculose d'r bij.

Andre en Natasja

ANDRE Natuurlijk moeten we nog lang blijven.

NATASJA Niet zo geïrriteerd, zeg.

ANDRE We zijn er net.

NATASJA Maar daarom hoeven we toch niet lang te blijven.

ANDRE Ik wil nog blijven.

NATASJA Dus moet ik ook blijven.

ANDRE Jij bent met mij mee.

NATASJA Jij wilde dat ik met je meeding.

ANDRE Je kan best wat langer blijven.

NATASJA Wat langer wel, maar om nou de hele avond hier te moeten blijven. "Een uurtje maar", zei je, "even een borreltje".

ANDRE Dit is mijn familie, Natas.

NATASJA En jij bent zo'n familyman. Je ziet ze nooit.

ANDRE Maar als ik ze eens zie -

NATASJA Moet je ook meteen urenlang blijven.

ANDRE Zei ik urenlang? Heb ik gezegd: "ik wil graag urenlang blijven"? Waarom doe jij nou zo moeilijk?

NATASJA Ik doe moeilijk.

ANDRE Jij doet moeilijk.

NATASJA Jij bent de moeilijke hier. Jij moet ineens zonodig blijven.

ANDRE Het is mijn familie.

NATASJA Hoelang nog?

ANDRE Tot ze dood zijn.

NATASJA Hoelang je nog wil blijven.

ANDRE Hoe kan ik nu al weten hoelang ik nog wil blijven. Er kan nog van alles gebeuren.

NATASJA Zoals wat? Zoals wat, Andre? Geloof me: er gaat hier echt niks meer gebeuren.

ANDRE Die brief.

NATASJA Open die dan ook 's een keer.

ANDRE Omdat jij zonedig weg wil.
NATASJA Ze kunnen 'm ook best kopiëren.
ANDRE 'm Kopiëren.
NATASJA Wat is nou weer mis met kopiëren?
ANDRE Omdat jij nu naar huis wil, kunnen ze de brief, die mijn lieve moeder op haar sterfbed, terwijl ze verging van de pijn, met haar bevende hand heeft geschreven, best kopiëren en effe door de fax halen.
NATASJA Tot hoe laat wil je dan blijven?
ANDRE Een uurtje nog.
NATASJA En dan gaan we weg.
ANDRE Dan gaan we weg.
NATASJA Beloofd.
ANDRE Beloofd. (...) Eigenlijk niet beloofd. Ik wil nog helemaal niet weg
NATASJA Beloofd is beloofd.
ANDRE Oja.

De Schrijver

ANDRE Weet je wat ik me voel? Een mislukt schrijver. Heel ordinair.
MARION "Mislukt schrijver". Dat klinkt zo definitief. Er kan nog van alles gebeuren.
ANDRE Ja hoor. Een publicatie in de Libelle.
MARION Jij bent nog veel te jong om mislukt te zijn.
ANDRE Ik ben al 32!
MARION Ik zeg altijd maar tegen iedereen: Andre is mislukt als schrijver, maar niet mislukt als mens.
ANDRE Zie je wel.
MARION Zie je wel wat nou weer?
ANDRE Jij vindt mij ook een mislukt schrijver.
MARION Je zei net zelf dat je een mislukt schrijver bent.
ANDRE Ik zei dat ik me een mislukt schrijver voel. Jij zegt dat ik er één *ben*.
MARION Zo bedoelde ik het niet.
ANDRE Dat "zeg ik altijd", zei je, "tegen iedereen".
MARION Met wie praat ik nou over jou?
ANDRE Nou?
MARION Ik praat met niemand over jou.
ANDRE Met niemand?
MARION Met helemaal niemand.
ANDRE Ook niet met Johan?
MARION Nee.
ANDRE Of met je vrienden?
MARION Nee.
ANDRE Buren?
MARION Nee.
ANDRE Collega's?
MARION Nee.
ANDRE Kassières?
MARION Ik praat niet met kassières. (...) Wat is er?
ANDRE Nou, dat is fijn om te horen.
MARION Wat?
ANDRE Dat mijn zus met niemand, maar dan ook met helemaal niemand, ooit over mij praat.
MARION Nee...
ANDRE Ik ben je broer! Al die mensen kennen mij misschien niet eens. Misschien weten al die mensen niet eens dat je een broer hebt.
MARION Tuurlijk wel!
ANDRE Jij schaamt je voor mij.
MARION Ja hoor.
ANDRE Je vindt het gênant om over mij te praten. En als ik ooit per ongeluk ter sprake kom doe je mijn geval discreet af met een "mijn broer is mislukt als schrijver".
MARION Maar niet mislukt als mens.

ANDRE Nu zeg je het weer.

MARION Ik probeerde juist iets liefs te zeggen.

ANDRE Je zei: *maar* niet mislukt als mens. *MAAR*. In tegenstelling tot die grandioze mislukking als etcetera. Ga maar door, hoor, Marion. Rub it in.

Natasja en Andre

ANDRE Kom maar hier, schatje, kom maar heel dicht bij mij.

NATASJA Hou 's op. Iedereen doet hier alsof ik een klein meisje ben. En nu begin jij ook al.

ANDRE Laat ze, zo doen ze tegen iedereen. Kom nou 's hier.

NATASJA Hoe ze praten, hoe ze naar mij kijken...

ANDRE Ik denk dat ze je mogen. Je bent mooi.

NATASJA Maar Andre, helemaal niet. Ze kunnen me niet uitstaan. Zie je dat dan niet?

ANDRE Kom maar heel dicht bij mij. Ik zal je -

NATASJA Nee, ik wil naar huis.

ANDRE Jawel, ik zal je -

NATASJA Blijf van me af. Andre, niet hier. Wanneer gaan jullie die brief nou lezen?

ANDRE Juist hier. Ik wil het hier doen.

NATASJA Wat wil je doen?

ANDRE Het.

NATASJA Het?

ANDRE Het. Ik wil je nemen, Natas, hier op de grond.

NATASJA Maar dat kan helemaal niet.

ANDRE Natuurlijk wel. Oh, ik hou van je.

NATASJA Maar hier op de grond, ik vind dat vies.

ANDRE Vies, heerlijk vies. Laten we ons uitkleden.

NATASJA Oh dat durf ik helemaal niet. Niet doen, ze kunnen elk moment -

ANDRE Hier op deze tafel dan. Ze mogen ons zien. Iedereen mag ons zien.

NATASJA Andre, doe niet zo raar. We zijn te zwaar. Kleed je alsjeblieft weer aan.

ANDRE Onze liefde mag iedereen zien. Ik schaam mij daar niet voor.

NATASJA Ik ook niet.

ANDRE Bewijs het.

NATASJA Door het op deze tafel met jou te doen?

ANDRE Door het op deze tafel met mij te doen.

NATASJA Ik herken je bijna niet meer.

ANDRE Ik schaam mij niet voor jou.

NATASJA Da's lief van je -

ANDRE Ik hou van je Natas. Lieve Natas. Mijn allerliefste Natas.

NATASJA maar wil je dat nou persé zo laten zien?

ANDRE Ja, ik wil dat iedereen het ziet. Dit is Andre, dit ben ik. Andre houdt van Natas.

NATASJA Je hebt teveel gedronken, schat.

ANDRE Op het buro van ma, op dat klotige buro van ma.

NATASJA Hier heb ik dus helemaal geen zin in

Lex en Marion

LEX Ik wil je.

MARION Kan niet.

LEX Nou en.

MARION Ik heb niks voor je.

LEX Wel waar.

MARION Je weet niet wie ik ben

LEX Ik wil je. Dat is genoeg.

MARION Je wilt niet. Je denkt.

LEX Jij denkt teveel.

MARION Het kan niet.

LEX Het kan.

MARION Niet.
LEX Alles achter je laten, dat kan. Alles veranderen, kan ook.
MARION Het kan niet: Johan.
LEX Je leeft maar één keer. En nu ga je zeggen:
MARION Het is een cliché. En dus zeg jij:
LEX En toch is het waar. Je kan de stap te nemen.
MARION Nee.
LEX Ik geloof dat -
MARION je wilt dat geloven.
LEX het leven in 1, 2, 3 veranderd kan worden.
MARION En ik geloof -
LEX Gelooft u ook iets?
MARION Dat je mensen pijn daarmee doet.
LEX Auw.
MARION Johan en ik, wij houden -
LEX Hielden.
MARION Van elkaar. Erg van elkaar.
LEX Hij kwam je uit. Hij was beschikbaar.
MARION Je kent me niet eens.
LEX Ik ken je genoeg om te weten dat ik zoiets nog nooit heb gevoeld en dat dit gevoel alleen mijn leven waardevol maakt.
MARION Patheet. Ik kan niet tegen die gevoelens die maar op het behang gesmeerd worden. Die maar op tafel worden gegooid alsof het een zak spuitjes is. Jij bent te royaal. Jij wil te graag gepassioneerd zijn. Net mijn vader. En dat is je fout, dat je teveel op mijn vader gaat lijken. Je speelt -
LEX Ik speel niet.
MARION Je speelt gepassioneerd.

Andre en Natasja

NATASJA Waarom weet ik daar ook weer niks van? Ik hoor dat toch te weten. Je kan zoiets toch niet niet vertellen. Waarom vertel jij mij nooit iets? Jij houdt het allemaal maar voor jezelf. Allemaal voor jou alleen. Er zit zoveel daarbinnen waar ik helemaal niks van af weet. En ik wil het wel weten. Allemaal. Wat jij denkt is ook van mij. Als wij samen zijn is het ook van mij. Jij moet het met mij delen. Praat. Spreek. Soms zou ik je hoofd wel willen opensnijden. Of dat we het via de PC even op een cd-tje konden branden. Kunnen we het allemaal even uitprinten wat meneer denkt. Want zelf komt meneer er niet mee. Ik wil dat alles eruit komt. Praat. Praat. Jij lijkt wel een pantomimer. Doe die mond open, beweeg die lippen, een beetje bewegen met je tong, een beetje klakken tegen je gehemelte, een beetje lucht erbij en kijk, daar is het eerste woord al, en nog één, en nog één en samen vormen ze een zin. Oeps, je hebt een zin uitgesproken, Andreetje. Hoe lang is dat geleden? Ik wil geen stilte meer. Geen urenlang zwijgen. Niet meer vragen: "wat denk je?" en alleen maar een "hmmniks" als antwoord krijgen. Ik wil dat je alleen nog maar in volzinnen tegen me praat en niet alleen tweelettergrepig. Zet het desnoods op schrift, in een rappoortje, één keer per week: maandag dit gedacht, dinsdag dat, en op woensdag had ik een mening. Want ik pik het niet meer, ja?!

ANDRE Wat moet ik vertellen?

Lex en Marion

MARION Irma wil met je mee.
LEX Ik wil Irma niet meenemen. Ik wil jou mee.
MARION Ik ben geen souvenir. Ik ben niet verliefd op je, Lex.
LEX Kijk me aan.
MARION Hoezo?
LEX Kijk me aan en zeg dat je niet naar me verlangt.
MARION (*spottend*) O nee, dat durf ik niet.
LEX Als jij mij kunt aankijken terwijl jij zegt dat je niet naar mij verlangt -
MARION Ja?
LEX dan pak ik direct mijn jas en ben ik hier weg.

MARION Oké. Ik verlang niet naar u. Zal ik je jas even halen?
LEX Maar je keek me helemaal niet aan!
MARION Ik keek je wel aan.
LEX Je keek vaag in mijn richting. Maar je keek me niet echt aan.
MARION Oh, moet ik je "echt" aankijken?
LEX Graag.
MARION Oké, ik zal het nog een keer proberen.
LEX Succes.
MARION Hé Lex -
LEX Ja, Marion.
MARION Ik verlang niet naar jou.
LEX Sorry, tegen wie heb je 't?
MARION Tegen jou natuurlijk.
LEX Oh, dat zag ik even niet.
MARION Tegen wie zou ik het anders hebben?
LEX Je ogen schoten de hele kamer door!
MARION Zo. Zo. Moet ik je dan zo aankijken?
LEX Als je wilt.
MARION Of is dit ook weer niet "echt" genoeg voor jou?
LEX Dit is wel goed.
MARION Ik voel toch niks.
LEX Maar nu moet je 't nog zeggen.
MARION Ik weet het. Ikvoelniksikvoelniksikvoelniks. Ik... verlang... shit.
LEX Zeg 't dan!
MARION Moet ik je nou echt continu aankijken?
LEX Kijk me aan en zeg 't.
MARION Ik... verlang... godverdomme!
LEX Zeg dat je niet naar me verlangt!
MARION Het lukt niet.
LEX Zie je wel dat je iets voor me voelt.
MARION Helemaal niet. Mijn hart klopt rustig door.
LEX Ik geloof er niks van.
MARION Voel dan. (*Marion legt Lex zijn hand op haar borst*)
Mijn hartspier pompt rustig verder als ik jou aankijk.
LEX De mijne anders niet. (*Marion legt haar hand op Lex zijn borst*)
(...)
MARION Misschien is dit toch niet de beste methode.

Mannen onder elkaar

ANDRE Eigenlijk heb ik niks met vrouwen.
LEX Ik ook niet.
ANDRE Maar ik helemaal niet.
LEX Helemaal niet. Ik ook niet.
ANDRE Maar ik echt dus niet.
LEX Nee?
ANDRE Ik? Met vrouwen, ik heb er niks mee.
LEX Kom op, dat heb jij wel.
ANDRE Je wordt verondersteld er veel mee te hebben. Da's belangrijk, word je gezegd. Meisjes, vrouwen, wijven.
LEX Wijven.
ANDRE Niks voor mij eigenlijk, in essence.

Irma en Marion

IRMA Nou, je mag hem hebben hoor.
MARION Wie mag ik hebben?

IRMA Die Belg.
MARION Wat moet ik ermee?
IRMA Wissel hem desnoods in voor statiegeld. Mij boeit ie niet meer.
MARION Mij ook helemaal niet.
IRMA Marion, je bent gek op hem.
MARION Ik?
IRMA Ik zou er bijna een tangootje onder willen zetten.
MARION Is het zo duidelijk?
IRMA Nogal. Het is gewoon niet om aan te zien.
MARION Sorry.
IRMA Vanaf nu is hij helemaal van jou.
MARION Maar je doet zo...
IRMA Hoe "zo"?
MARION Zo...alsof het je niks kan schelen.
IRMA Marion, ik wil dit gesprek helemaal niet hebben. Ik begrijp dat ie jou boven mij verkiest. Hij is ook mijn type niet.
MARION Meen je dat?
IRMA En of ik dat meen. Hij is echt iets voor jou. Maar ik wil dit gesprek echt niet hebben.
MARION Toch hoopte je dat Lex de ware was.
IRMA De "ware". Ik vind hem zo... Belgisch.
MARION Oh God, Irma, ik denk echt dat ik verliefd op hem ben.
IRMA Denk je 't of ben je 't?
MARION Ben het.
IRMA Zo verstaan we je niet, Marion.
MARION Ik ben verliefd op hem. Ben je boos op me?
IRMA Tuurlijk niet. Wat dacht ik ook met dat gechat; dat is toch eigenlijk vragen om problemen?
MARION Eigenlijk wel, ja.
IRMA Zeker weten. Iemand kan wel zeggen dat ie de koning van Frankrijk is. Ken jij 't checken?
MARION Frankrijk is een republiek.
IRMA Je kan het niet checken.
MARION Het spijt me.
IRMA Ja ja.
MARION Ik zou zo graag willen dat je gelukkig was.
IRMA Ja, ik ook.
MARION Ben je heel teleurgesteld?
IRMA Ik word er wel een beetje verdrietig van, ja.
MARION Ik kan me voorstellen dat je boos op me bent.
IRMA Helemaal niet. Wees maar niet bang.
MARION Ik kan er niks aan doen.
IRMA Eén en al begrip.
MARION Als twee mensen -
IRMA Stop die zin maar.
MARION Ik ben zo blij dat je hier zo volwassen mee omgaat.
IRMA Volwassen is m'n doopnaam.
MARION Ik keek zo tegen dit gesprek op.
IRMA Want je weet dat het wel een beetje een ramp is.
MARION Ik weet het.
IRMA Een ongelooflijke ramp, eigenlijk. Verschrikkelijk gewoon.
MARION Misschien wel 't meest voor mij.
IRMA Voor mij, voor Johan en je virtuele kinderen, maar niet voor jou.
MARION Dit is mijn kans, Irma.
IRMA Alsof jij mijn toestemming nodig hebt.
MARION Ik heb je toestemming nodig.
IRMA Die kan je vergeten.
MARION Ik ga misschien met hem mee.
IRMA Moet je doen. Ik heb nog een leuke wandelgids van Brussel voor je.
MARION Doe niet zo.
IRMA Zo?
MARION Zo... alsof het je niks kan schelen.

IRMA Het kan me ook niks schelen. Het kan me helemaal niks schelen. Het kan me geen barst schelen. Jullie doen maar. Ik ga hier langzaam dood, net als ma, maar ga gerust jullie gang.

MARION Oké, het is over. Ik stop ermee.

IRMA Wat heb ik gezegd?

MARION "Ik ga hier langzaam dood, net als ma".

IRMA Ja, net als ma.

Andre en Natasja

NATASJA Dat zou het toch kunnen zijn?

ANDRE Een vergissing.

NATASJA Ja.

ANDRE Noem je onze relatie een vergissing?

NATASJA Ik stel alleen dat het dat zou kunnen zijn.

ANDRE Ik zie onze relatie niet als een vergissing.

NATASJA Maar dat wij dat alleen nog niet weten.

ANDRE Zoiets weet je toch?

NATASJA Maar stel dat je dat niet weet. Dat je denkt: "dat zit wel goed." Maar achteraf -

ANDRE Achteraf? Wat bedoel je met "achteraf"?

NATASJA Stel dat er een achteraf zou zijn -

ANDRE Ik wil helemaal niet dat er een achteraf is.

NATASJA Maar stel je voor, en dat je dan terugkijkt -

ANDRE Stel jij dat voor?

NATASJA Nee, ik stel dat niet. Stel je voor. Fantasie.

ANDRE Die wil ik helemaal niet gebruiken.

NATASJA Dat soort dingen zie je niet als je er middenin staat. Dan denk je achteraf: -

ANDRE Hou toch eens op met dat "achteraf".

NATASJA "had ik dat maar eerder gezien en er een punt achter gezet."

ANDRE Je wilt er dus een punt achter zetten.

NATASJA Ik zeg alleen dat dat zou kunnen.

Lex en Marion

MARION Jij maakt me niet-

LEX Gelukkig.

MARION Nee, Johan maakt mij -

LEX Ook niet gelukkig.

MARION Ik word niet gelukkig van -

LEX Mannen.

MARION Ik word niet gelukkig zo maar. Op Johan kan ik tenminste -

LEX Rekenen.

MARION Ja, dat is belangrijk. Op iemand kunnen -

LEX Bouwen.

MARION Ja, ik -

LEX Vertrouw Johan. Is dat alles, Marion?

MARION Nee, ik doe dit ook voor -

LEX Je zus.

MARION Ja, voor haar moet ik –

LEX Zorgen.

MARION Ik kan haar niet zomaar –

LEX Laten vallen.

MARION Zo zit ik –

LEX Gewoon niet in elkaar. Is dit dan alles, Marion?

MARION Ik ben niet bijzonder, Lex. Mama zei altijd: "Als je denkt dat iemand 'bijzonder' is dan klopt er iets niet". Bijzonder bestaat niet. 's Avonds is er misschien passie, kaarsjes en rode wijn, maar s' ochtends sta je op met gele prut in je ogen en dan lig ik er ook, in een zweterige nachtjapon en stinkend uit m'n mond. Helemaal niet bijzonder. Zo mooi zijn jouw ogen niet als jij met hoge koorts en

diarree op bed ligt. Het leven is niet bijzonder, Lex. Het is gesjok, gedraal, gejammer en gedoe. Geen "dromen", "avonturen", "verlangens", "geheime liefdes". Romantiek: een voorbijgaand feestje. Je draagt drie dagen een stringetje en ooh wat ben je mooi, maar na 8 jaar zet je echt niet meer de vuilniszakken buiten in die string. Het leven is boodschappen doen en het zo goedkoop mogelijk houden. Het leven is tv kijken en zorgen dat de video op hetzelfde moment een programma op een andere zender opneemt. Het leven is bij het tandenpoetsen opletten of je niet niet per ongeluk het borsteltje van Johan op de elektrische tandenborstel zet. Leven is huilen bij een film maar daarna weer over gaan tot de orde van de dag. Leven is, leven is -

LEX En dit? Is dit alles, Marion?

MARION Alles wat ik heb.

Andre en Natasja

ANDRE "Cru"? Wat is dat nou weer voor woord?

NATASJA Laat me uitpraten.

ANDRE Dat woord gebruik jij nooit.

NATASJA Andre, ik moet je iets zeggen.

ANDRE Je vindt dat ik hier verander, maar je moet jezelf eens zien. "Cru."

NATASJA Het is belangrijk dat je hiernaar luistert.

ANDRE Wat is er? Je ziet helemaal bleek.

NATASJA Beloof je dat je me laat uitpraten?

ANDRE Tuurlijk, beloofd. Wat is er?

NATASJA Ik heb nagedacht. Over ons.

ANDRE Oh God, dit is toch niet zo'n scène?

NATASJA Laat me uitpraten.

ANDRE Is dit echt zo'n scène?

NATASJA Je had het beloofd!

ANDRE Dat kan ik er vandaag echt niet bij hebben. Meen je echt dat dit zo'n scène is?

NATASJA Ik begrijp best dat het cru voor je is.

ANDRE Hou toch eens op met dat rare woord. Het is niet cru, het is gewoon kut. Heb je een ander?

NATASJA Nee.

ANDRE Is het die Lex?

NATASJA Lex?

ANDRE Het is die Lex. Ik zie dat het die Lex is. Is het sexy Lex? Zeg het maar. En ons kind dan? Wat doe je met ons kind?

NATASJA Dat wilde je toch niet.

ANDRE Heb ik dat gezegd? Heb ik gezegd: "Natas, ik wil het kind niet, hier heb je een breinaald"?

NATASJA Nee, dat heb je niet gezegd.

ANDRE Dat is ook mijn bezit, wat daar in jouw buik zit. (...)

ANDRE Is het iemand anders?

NATASJA Nee, het ligt alleen aan jou. (...)

ANDRE Natas -

NATASJA Ja, Andre.

ANDRE Kunnen we dit tussen ons houden? Ik wil niet -

NATASJA Wat?

ANDRE Ik wil niet dat mijn zussen - Dat begrijp je toch wel?

NATASJA Nee.

ANDRE Kunnen we niet nog even doen alsof er niks aan de hand is? Wil je alsjeblieft nog even blijven? Gewoon tot we die verdorpe brief hebben opengemaakt? En nog ietsje daarna? Daarna kunnen we wat mij betreft ieder een kant opgaan. Neem jij de auto en pak ik de nachtbus wel. Maar nu nog niet, alsjeblieft, nu nog niet.

NATASJA Is dat alles wat je te zeggen hebt?

ANDRE Tja, wat moet ik zeggen?

NATASJA "Laat mijn zussen er alsjeblieft niks van merken."

ANDRE Zachtjes! Wat moet ik zeggen? Je lijkt nogal overtuigd van je standpunt.

NATASJA Dat ben ik ook.

ANDRE Wat moet ik dan zeggen?

NATASJA Je hoeft niks te zeggen.

Ruzie!

(synchroon met bovenstaande scène)

MARION En wat schreven jullie dan?

IRMA Dat ga ik aan jouw kleine dikke neus hangen.

MARION Niet over mijn neus beginnen.

IRMA Aan je kleine dikke wipneus.

MARION Zie je wel dat je boos op me bent!

IRMA Helemaal niet, ik constateer alleen iets over jouw neus.

MARION Hou op over mijn neus. Of ik begin over jouw neus.

IRMA Over dat vochtige dikke konijnenneusje.

MARION Jouw neus lijkt net de kop van een kleine dikke penis.

IRMA Niet waar.

MARION Je hebt geluk dat je zoveel praat, daardoor kijkt iedereen langs die pikneus van je.

IRMA Praat niet over mijn neus. We hadden het over jouw neus.

MARION Vroeger werd je er zelfs mee gepest op school.

IRMA Daar herinner ik mij niks van.

MARION Ik moest jou altijd bevrijden uit de meest afschuwelijke gevechten. En altijd ging het om die neus van je.

IRMA Je verzint 't!

MARION Wat moest ik jou beschermen toen jij met twee vlechten, plooirok en die pikneus van je op de HAVO kwamen je binnen twintig minuten met je kop in de jongensplee werd gehouden voor "De Verschrikkelijke Biggendoop", en ze je pas wilden loslaten als je ook gezeken had uit die neus van je.

IRMA Volgens mij heb je 't over een ander meisje.

MARION Daarover had Fluffie 18 niet gechat, maar toen Lex daarnet binnenkwam zag je zijn gezicht betrekken: "wat heeft die nou op d'r gezicht, maar allez het lijkt wel een lul!"

IRMA Ik heb op de een of andere manier zin je heel erg te vernederen.

Irma en Lex

LEX Je weet toch dat ik hier eigenlijk voor jou ben.

IRMA Dat weet ik zo net nog niet.

LEX Tuurlijk weet je dat. Anders was ik toch helemaal niet uit Brussel gekomen.

IRMA Kijk niet zo.

LEX Hoe kijk ik dan?

IRMA Je kijkt zoals je de hele avond al naar mijn zus loopt te kijken.

LEX Niet zo afstandelijk. Dat staat je niet.

IRMA Ik doe altijd zo.

LEX Dat past niet bij je.

IRMA Wat ken jij mij nou?

LEX We hebben nachtenlang met elkaar gepraat!

IRMA Gechat, niet gepraat.

LEX Ik heb genoten van onze sessies.

IRMA Ik ook.

LEX Eindelijk spreken we elkaar eens.

IRMA Tot nu toe leek je niet al te gretig.

LEX Precies, Irma: "leek" Ik *leek* niet gretig.

IRMA Maar laat me raden: je was het wel.

LEX Ik popelde van ongeduld.

IRMA Dat was het laatste wat je schreef: "ik popel van ongeduld je te zien. En je vast te pakken. Je heel stevig vast te pakken en je mee te nemen".

LEX Het spijt me.

IRMA Ik weet het.

LEX Je hebt een mooie stem

IRMA Dank je

LEX Waarom zing je niet?

IRMA Ik kan niet zingen
LEX Jouw stem klinkt als een klok. Zo hees, zo warm.
IRMA Ik heb een lelijke stem. Jij hebt een mooie stem.
LEX Nietwaar.
IRMA Je hebt gelijk, je hebt geen mooie stem. Maar aan jou zijn weer andere dingen mooi.
LEX Zoals wat?
IRMA Zo zijn er je ogen, je mond, je wenkbrauwen – oh ik kan dit helemaal niet!
LEX Alles wat ik je zus voorstelde was eigenlijk voor jou bedoeld.
IRMA Ik weet het. Wat heb je haar voorgesteld?
LEX Of ze met me meekomt.
IRMA Wilde niks liever dan dat.
LEX Ga dan mee.
IRMA Nee, Lex.

Mannen onder elkaar

ANDRE Ik heb liever dat je gaat.
LEX Sorry?
ANDRE Ik heb liever dat je weggaat uit dit huis.
LEX Uit dit huis
ANDRE Uit dit huis, uit deze straat, uit deze stad, uit dit land. Ja, ik heb het liefst dat je nu ter plekke uit Nederland verdwijnt. Met de eerstvolgende intercity. Kun je alsjeblieft gaan? Kun je ons alsjeblieft met rust laten?
LEX Wat -?
ANDRE Mijn zus.
LEX Marion.
ANDRE Voor mijn zus is het beter dat je gaat.
LEX Is dat waar, grote broer? En kan je zusje zelf niet haar mondje opendoen?
ANDRE Wil je alsjeblieft gaan?
LEX Maar dat kan ze wel hoor, haar mondje opendoen.
ANDRE Ik tel tot drie.
LEX Ik heb met m'n ogen zelf gezien dat ze haar mondje open kan doen.
ANDRE Eén - Hoezo heb jij zelf gezien dat mijn zus haar mondje open kan doen?
LEX Ik heb niet het gevoel dat ik jou dat ga vertellen.
ANDRE Wat bedoel je?
LEX Dat zou ik niet aankunnen. En jij ook trouwens niet.
ANDRE Hoe bedoel je godverdomme dat je hebt gezien dat mijn zusje haar mondje open kan doen. Wat bedoel je daar in godsnaam mee? Zeg wat je daarmee bedoelt.
LEX Nee, beter van niet.
ANDRE Zeg 't, smeerlap.
LEX Nee.
ANDRE Ik tel tot drie. Eén -
LEX Jij wilt niet weten hoe je zusje haar mondje open heeft gedaan. En hoe vaak.
ANDRE Waarvoor heeft ze haar mondje open gedaan?
LEX Ja -
ANDRE Ze heeft toch niet voor jou haar mondje opendaan? Zeg me alsjeblieft -
LEX Ik zeg niks.
ANDRE dat ze niet voor jou haar smerige mondje heeft open gedaan.
LEX Vaker dan ikzelf wilde.
ANDRE Gatverdamme.
LEX Die was soms niet meer te stoppen.
ANDRE Smeerlap!
LEX Als die eenmaal haar mondje had open gedaan -
ANDRE De hoer!
LEX ging die ook niet meer zo makkelijk dicht. Heeft ze bij jou wel 's haar mondje open gedaan?
ANDRE Nee, natuurlijk niet!
LEX want dan zou je weten hoe moeilijk het is om te zeggen:
ANDRE Hou alsjeblieft op.

LEX "doe je mondje maar weer dicht".

ANDRE Wat heeft ze met haar mondje dan gedaan? Zeg me alsjeblieft wat ze bij je heeft gedaan.

LEX Gepraat natuurlijk, wat anders?

ANDRE Niks anders.

LEX Andre, dacht jij soms -?

ANDRE Nee. Ik vroeg je of je weg wilde gaan. Mijn zus -

LEX Nu begin je weer over je zus.

ANDRE Ja, ik doe dit voor mijn zus.

LEX En voor je het weet heb je 't weer over het mondje van je zus.

ANDRE Ga.

LEX Droom jij wel eens over het mondje van je zus?

ANDRE Ga alsjeblieft.

LEX Kan je best wel tegen me zeggen hoor. My lipps are sealed, Andre.

ANDRE Laat ons met rust. Godverdomme!

LEX Donder op zeg, met dat grote broer-gedrag van je. Het staat je niet. Was je nou een grote bebaarde broer in Tadzjikistan die opkomt voor z'n kleine gesluerde zus; dan zou ik je kunnen plaatsen. Maar jij bent gewoon een gezonde Hollandse jongen, die echt niet voor z'n overgeëmancipeerde zus hoeft te zorgen.

ANDRE Dus?

LEX Dus, nee ik ga niet.

ANDRE Dus?

LEX Een duel!

ANDRE Godverdomme.

LEX Ik daag je uit tot een duel!

einde deel 3

(Irma, Marion, Andre)

IRMA Godverdomme!

ANDRE Godverdomme!

IRMA Wat is er?

ANDRE Wat is er met jou?

MARION Godverdomme!

IRMA En met jou? Wat is er met jou?

ANDRE Met mij alles goed. Maar met jou?

MARION Jij ziet er anders godverdomme -

IRMA Jij anders ook.

MARION Dus wat is er met jou?

ANDRE Misschien wel hetzelfde als met jou.

MARION Echt niet.

IRMA Echt niet

ANDRE Hoezo nou weer echt niet?

MARION Te laat!

IRMA Te laat?

MARION Wij zijn weer eens te laat.

ANDRE Hoe laat?

MARION Het was haar laatste wens en dat moet je respecteren. Oh God.

IRMA Oh, wat een slechte kinderen zijn wij.

ANDRE Die is voor jouw rekening.

IRMA Oh, wat een slecht kind voel ik mij.

MARION Konden we dat nou echt niet voor haar doen?

IRMA We konden haar er al niet van weerhouden dood te gaan en nu dit!

ANDRE Oh Godverdomme.

IRMA Wat is er dan met jou?

ANDRE Natasja! Waar is Natasja?

MARION Weet niet waar Natasja is.

IRMA Dat stomme kind.

ANDRE Het is geen stom kind.

IRMA Het is een dom stom kind, Andre, dat zag iedereen.

ANDRE Maar waar is ze nou? Ik ben haar kwijt, ik ben mijn lieve vrouwtje kwijt.

IRMA Hè gat Andre, doe niet zo dronken.

ANDRE Mijn lieve vrouwtje! Waar is mijn lieve vrouwtje?

MARION Je lieve vrouwtje is weg.

IRMA Ze is heel ver weg met ome Lex.

MARION Oh God. Te laat, we zijn te laat.

IRMA Godverdomme.

ANDRE Wat is er nog met jou?

IRMA Al mijn gasten zijn weggejaagd

ANDRE Er was helemaal niemand.

IRMA Mijn enige gast Lex. Door haar.

MARION Oh, Lex.

IRMA Met je geflirt.

MARION Met mijn geflirt?

IRMA Met je gekoketteer en je gedoe.

MARION Hij flirtte met mij.

IRMA Ik zag je wel draaien met je ogen.

MARION Ik draaide helemaal niet met mijn ogen.

ANDRE Te laat, nu zijn we te laat.

MARION Haar laatste wens konden we niet eens behoorlijk uitvoeren.

ANDRE Kijk ons eens, arme kinderen.

IRMA Arme kinderen?

ANDRE Wij arme kinderen, ontheemd en -

IRMA Schei toch uit!

ANDRE Wij zijn het gewoon helemaal vergeten.

ANDRE Gewoon stom te laat. M'n vrouw is er vandoor. Er loopt een Belg rond die mij op m'n bek wil slaan, dit feest is erger dan mislukt en nu zijn we ook nog te laat.

MARION Jij bent het expres vergeten. Ik zie dat aan je hoofd.

IRMA Ik? Alsof ik de tijd bij moest houden.

MARION Het is jouw huis.

IRMA Je kan zelf toch ook op de klok kijken.

MARION Het is jouw huis, jij weet waar hier de klokken staan. En of ze wel goed lopen.

ANDRE Te laat is te laat.

MARION Sorry, mama.

IRMA Ze zijn weg. Ze zijn allemaal weg. Mijn enige gasten zijn nog voor de koffie weggegaan

ANDRE Nu alleen wij er nog

IRMA En mama, de geest van mama.

MARION Doe niet zo eng

IRMA Ik zei toch dat ik haar voelde. Heel de avond al waart ze hier rond. Laat ons met rust, dode, rust in uw graf!

ANDRE Misschien moeten we Richard Burton erbij halen. Om haar uit te drijven.

IRMA Duiveluitdrijving precies.

MARION Duiveluitdrijving?

ANDRE Richard Burton, die deed aan duiveluitdrijving. Dat was die film met dat kindje dat op haar bed hysterisch op en neer klapte en vervolgens over Richard Burton heen kotste.

IRMA Een dodenverdrijver dat hebben we nodig.

ANDRE Waar haal je zo iemand vandaan.

MARION God waar hebben we 't over?

ANDRE Zouden ze nog terugkomen?

IRMA Schat, dat weet ik ook niet. Wellicht komen ze terug, wellicht zie je haar nooit meer van je leven.

ANDRE Het mijn vrouw namelijk, die mijn kindje draagt.

IRMA Ik begrijp 't.

MARION We hebben niet eens gedanst.

IRMA Nee, we hebben niet gedanst.

MARION Ik had zo graag even gedanst.

ANDRE Maar er waren niet genoeg mensen.

IRMA Nee hè, de opkomst viel wat tegen. Waar zou iedereen toch gebleven zijn? Dat vraag je dan toch af. Waar waren al die mensen toch? Hilde had ik zeker verwacht.

MARION En nu zijn we te laat. We zijn gewoon te laat.

IRMA Wat zei de notaris over zo'n geval? Moeten we nou nog een jaar wachten? En wat doen we dan met de brief van volgend jaar? Schuift het allemaal gewoon een jaartje op? zit ik er dan gewoon zes jaar aan vast?

MARION Jij zit er niet alleen aan vast.

IRMA Jullie vieren je verjaardag niet.

ANDRE Geen ruzie meer.

IRMA Geen geruzie meer. Ik vond het een leuk meisje dit jaar, Andre. Ja, een frisse meid. Hoe heette ze nou ook alweer?

MARION Natasja!

IRMA Natasja! Maar wel een beetje jong.

MARION Ze worden ieder jaar jonger.

IRMA Dat valt wel een beetje op.

ANDRE Ik hou van haar.

IRMA Natuurlijk, wij houden ook van haar.

MARION We houden allemaal van haar.

IRMA En van jou. En van Marion. Iedereen houdt van iedereen.

ANDRE Wat betekent dat?

IRMA Wat betekent dat... Het was al bij al een geslaagde dag. Dat kan je toch wel zeggen?

MARION De hapjes waren heerlijk.

IRMA En het huis was zo goed opgeruimd. Zo lekker schoon. Zo hygiënisch.

MARION Jij weet het ieder jaar toch weer zo gezellig te maken.

IRMA Ja hè. Dank je.

MARION Een geslaagd feest

ANDRE 33 jaar. Je bent nu 33 jaar.

MARION En hoe voelt het om 33 te zijn?

IRMA Het voelt goed. Het voelt volwassen. Het voelt nieuw.

MARION Ik zie dat aan je.

ANDRE Je ziet dat aan haar.

IRMA Ik denk erover naar Sri Lanka te gaan.

ANDRE Echt waar?

IRMA Echt waar. Ik heb gehoord dat ze daar geitenhoeders zoeken. Allemaal heel veilig, hoor. Volledig begeleid en je slaapt gewoon in een hotel. Dat lijkt me wel wat.

MARION Dat moet je doen. Echt iets voor jou.

IRMA Ik zie nog wel.

MARION Eerst maar even bijkomen.

IRMA Even bijkomen van vandaag.

MARION En dan zien we wel weer verder.

ANDRE Que sera, sera.

MARION Ik vind het zo fijn dat we bij elkaar zijn. Vroeger -

IRMA Niet over vroeger.

MARION Laat me deze zin afmaken. Vroeger -

IRMA Getverdemme.

MARION Irma!

IRMA Ik haat dat woord.

MARION Heb jij geen verleden dan?

IRMA Liever niet, nee. Ik wil het allemaal vergeten, uitbannen, afwassen en elimineren. Ik herinner me... voilà: niks. Ik heb geen herinneringen.

MARION Zo verbitterd. Zo hard.

IRMA Zo was het.

MARION Het leven heeft z'n ups en z'n downs. Jij bent gewoon in de laatste down blijven hangen.

ANDRE Soit. Leven mislukt, over naar het volgende.

MARION Er is geen volgende.

ANDRE Foutje. Ik ben een beetje dom geweest en we gaan over tot de orde van de dag. Ik hoef jou psychische shit niet hier op de keukentafel.

IRMA We kunnen nu alles wel gaan ophalen, herkauwen en uitspugen -

ANDRE Maar wat schieten we daar mee op?

IRMA We schieten er niks mee op.

ANDRE Precies.

IRMA Dus doen we het ook niet.

IRMA Maar Hilde had ik toch zeker verwacht

MARION Maar Lex was er.

IRMA Lex was er

ANDRE Zou ze met Lex er vandoor zijn?

IRMA Misschien haal je de intercity van half nog.

ANDRE Zou dat echt zo zijn?

IRMA Ze gingen wel tegelijk weg.

MARION Niet waar.

IRMA Ssst

ANDRE Vrouw weg. Kind weg. Boek weg.

IRMA Allemaal weg.

ANDRE Natasja, waar ben je dan? Waar ben je dan meisje?

IRMA Doe niet zo dronken Andre

IRMA En nu is ze weg.

ANDRE Nooit meer Natasja. Wat zeg je daarvan, ma? Wat heb je daarover te vertellen, ma? Wat staat er in je epistels, in je perkamenten, in je traktaten, in je bevelschriften?

MARION Het zijn gewoon brieven.

ANDRE "Stel je niet zo aan Andre, wat ben je toch weer een aansteller"

MARION Volgend jaar, we zien volgend jaar wel weer.

IRMA Wie weet nodig ik weer twintig man uit.

MARION Als het er niet veertig zijn.

IRMA Wie weet komt die Lex dan gewoon nog een keer.

MARION Alles moet nog opgeruimd worden.

IRMA Die vijf glazen die gebruikt zijn kunnen zo de vaatwasmachine in. Stand 5. No way dat ik nog een poot uitsteek.

MARION Ik doe het wel even.

ANDRE En de brief?

IRMA Wat is er met de brief?

ANDRE Wat doen we ermee?

IRMA Ik weet niet wat de regels zijn.

MARION We zijn te laat.

ANDRE Ik weet dat we te laat zijn, maar wat doen we ermee?

MARION Ik wil 'm niet lezen.

IRMA Ik ook niet.

ANDRE Nee, ik ook niet. Ik wil 'm lezen.

IRMA Ik ook.

MARION Ik wil zo graag weten wat erin staat.

IRMA Ik ook.

ANDRE Maar ook weer niet.

MARION Weet dat het beter is van niet.

IRMA Ze had het maar moeten zeggen, vind je niet?

ANDRE Ze had het tijdens haar leven maar tegen ons moeten zeggen.

MARION Maar toen zei ze 't niet.

ANDRE We gaan ze verbranden! Alle vijf. We maken een groot vuur in de tuin. Een heel groot vuur met al 't hout uit de schuur. Een vuur dat tot in de hemel reikt. Met een rondedans doen we erbij en een lied uit volle borst Alles in de hens, alles moet in de hens. Al mijn boeken, al die A4tjes, al die papieren, die nutteloze papieren. Alles in de fik. Gooi jullie troep er ook maar bovenop. Al die rugzakken en reisgidsen, al die predictors en ovulatietesten. Alles verbranden we. Alles in de hens. Die hele troep in de hens.

(Natasja op)

NATASJA Kom je, Andre?

ANDRE Ja, ik kom.

(Andre en Natasja af)

IRMA Jij moest zeker zo ook maar eens gaan.

MARION Het was een leuk feestje.

IRMA Een geslaagd feestje.

MARION Ja, een geslaagd feestje.

(Marion af; Irma alleen achter, haalt de brief te voorschijn, scheurt 'm open, leest 'm.)

IRMA Tssss.

einde deel 4